

THE CHURCH WEEKLY

വാല്യം 20

1966 ഫെബ്രുവരി 27

ലക്കം 9

THOUGHT FOR THE WEEK

To do two things at once is to do neither.

Publius Syrus

താമ്രകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

വേദവായനക്കുറിച്ചുകൾ

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം

നമ്മുടെ അന്ധവശ്യാസങ്ങൾ

ജറുശലേം എക്സ്മെനിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

ശ്യാസ്രപംക്തി

സഭകളുടെ കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റി ഉപാധ്യക്ഷൻ

നോമ്പാചരണത്തിൽ ലാഘവം വരുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള കല്പന

ചതുപര്യവേക്ഷണത്തിനു ശ്രവർഷപരിപാടി

ഫോർഡ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ വാർഷികം കൊണ്ടാടി

The Church Under Fire: to Teenagers it Seems to be Rapidly Dying

ഈ ആഴ്ചയിൽ

വരിസംഖ്യ

	രൂ.	പൈ.
വർഷത്തേക്ക്	6	
മാസത്തേക്ക്	3	
പ്രതി		13
യക്ഷ വെളിയിൽ	8	
		മാനേജർ,
		വീക്കിലി, കോട്ടയം.

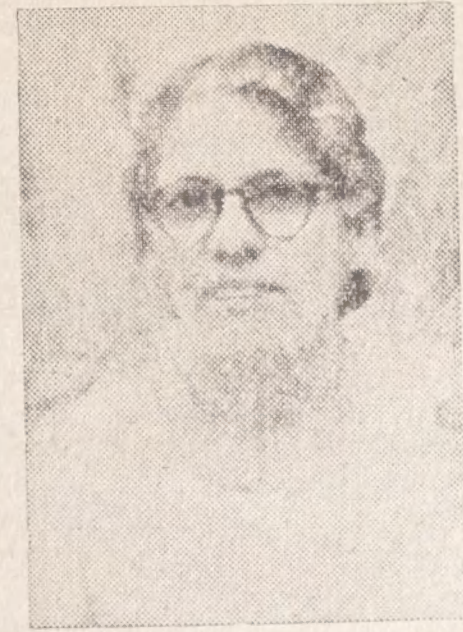
യുക്ത വാദവും ക്രിസ്തുവും

ക്രിസ്തു, ബുദ്ധൻ, വാരോളയർ മുതലായവർ യുക്തിവാദത്തിന്റെ അതതു കാലത്തെ ആചാര്യന്മാരായിരുന്നുവെന്നും അവരുടെ പേരിലെല്ലാം മതങ്ങളോ മാറ്റപ്പെടുവാൻ വയ്യാത്ത തത്വസംഹിതകളോ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചു ചൂഷകന്മാരായ പുരോഹിതന്മാരായിരുന്നുവെന്നും ശ്രീ കുറുപ്പിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള കോട്ടയത്തു നടന്ന ഒരു യുക്തിവാദ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ആ സമ്മേളനത്തിൽതന്നെ മതവും സന്മാർഗ്ഗവും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ലെന്നു കേരളത്തിലെ യുക്തിവാദാചാര്യനായ ശ്രീ. എം. സി. ജോസഫും പറഞ്ഞു.

യുക്തിവാദത്തിന്റെ ഉപരിപൂർണ്ണമായ ഒരു പ്രകടനമായിട്ടുമാത്രമേ ഈ പ്രസ്താവനകൾ രണ്ടും പരിഗണിക്കപ്പെടൂ. മതത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു ചില പുരോഹിതന്മാരോ മറ്റുള്ളവരോ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന വിക്രിയകളെ മാത്രം മനസ്സിൽവെച്ചു കൊണ്ട് മതത്തെ വിധിക്കുന്നതു യുക്തിവാദത്തിന്റെ മഹിമയെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരായവരുടെ യുക്തികളെന്നു ചേർന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഉവർ പറയുന്ന യുക്തി അന്വസരിച്ചു യുക്തിവാദംതന്നെ നിഷിദ്ധവും ദോഷകരവുമായിത്തീരാം.

മതത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപിതനയങ്ങൾക്കെതിരെ ആരെങ്കിലും മിണ്ടിപ്പോയാൽ അവർ മതത്തിൽനിന്നു പുറന്തള്ളപ്പെടണമെന്നാണ് ഒരു പാരതിയുള്ളതു്. നേരെ മറിച്ചു കള്ളനും കൊള്ളക്കാരനും മതത്തിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നുവത്രെ. ഉപരിപൂർണ്ണ വയുക്തിവാദത്തിന്റെ മറ്റൊരു മാതൃകയുണ്ടു്. മതത്തെ മതസംഘടനയും അതിലെ ആചാരമര്യാദകളുമായി കൂട്ടിക്കഴിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ഫലം കൂടി യുക്തിവാദത്തിനേറേയുള്ളു വാദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിനെ യുക്തിവാദിയായി ആരാധിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു യുക്തിവാദിയെ ക്രിസ്തുവിനെയായി പരിഗണിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. അവർക്ക് വല്ല പുരോഹിതന്മാരോടും അതുപ്രതിയോ വിഭേഷണം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു ക്രിസ്തുവിനെ അവർ നിഷേധിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഭയംകർമ്മങ്ങളും ദ്രോഹങ്ങളും നടത്തുന്നവരെ ക്രിസ്തുവാദം ക്രിസ്തുവിന്റെ മതമോ നീതീകരിക്കുന്നില്ല. കള്ളനും കൊള്ളക്കാരനും മതത്തിന്റെ പേരുപറഞ്ഞു നടക്കുന്നതിൽ മതം എന്തു പിടിച്ചു? മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഓരോരുത്തർ വരുത്തിവെക്കുന്ന എല്ലാ ഭയങ്ങളും ഉള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മതത്തിന്റെ തലയിൽ കെട്ടിവെക്കുന്നതു് ക്രിസ്തുവിനെ യുക്തിവാദത്തിന്റെ ആചാര്യനായി യുക്തിവാദികൾ അംഗീകരിക്കണമെന്നാണു് അവർ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ നിന്നുന്യരല്ല. പക്ഷേ അവരുടെ യുക്തിയോ, അറിവോ, അവരുടെ തന്നെ ഭയങ്ങളോ, ബലഹീനതകളോ മാനദണ്ഡമാക്കിക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിനെ അളക്കാതിരുന്നാൽ മതി.

ശ്രീമതി അന്നമ്മ വർക്കി

പെട്ടെന്നുണ്ടായ ദേശ്യവെന്തെത്തുടർന്നു കോട്ടയം മെഡിക്കൽ കോളജാശുപത്രിയിൽവെച്ചു ശ്രീമതി അന്നമ്മ വർക്കി എം. എ. ഫെബ്രുവരി 19-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച രാത്രി നിര്യാതയായി. ശ്രീമതി അന്നമ്മ വർക്കിയുടെ ദേഹവിയോഗം അദ്ധ്യാപകലോകത്തിനും മലങ്കരസുറിയാനി സഭയ്ക്കുമായതിനും ഒരു തിരാനഷ്ടമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസ് കോളജ് മാത്തമാറ്റിക്സ് പ്രൊഫസ്സറായിരുന്ന ശ്രീമതി അന്നമ്മ പിന്നീട് വിമൻസ് കോളജ് പ്രിൻസിപ്പലായി. ആ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു റിട്ടയർ ചെയ്തശേഷം കോട്ടയം സി. എം. എസ്. കോളജിലെ മാത്തമാറ്റിക്സ് പ്രൊഫസർ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. ആ ജോലി സ്മൃതർഹ

നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ അത്യാലോചനയ്ക്കു വേണ്ടി.

ഇല്ല ഒരു മാതാവിനു പ്രൊഫസ്സർ എന്ന നിലയിൽ മാത്രമായിരുന്നില്ല ശ്രീമതി അന്നമ്മ പ്രശസ്ത ആയിരുന്നു. സ്വഭാവഗുണത്തിനും, കഴിവിനും ഒരുപോലെ സുപ്രശസ്തയായിരുന്ന ശ്രീമതി അന്നമ്മ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മാതൃമല്ല, സഹ അധ്യാപകരുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹദ്രവ്യകൾ ആർജ്ജിച്ചിരുന്നു. ആ മഹതിയുടെ സ്വഭാവവെശിഷ്ട്യങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നു രണ്ടു വസ്തുതകളും സാമ്പത്തികം ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിൽ ഓടി എത്തുന്നത് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

പരേതനായ കെ. ജി. ചെറിയാൻ ബി. എ. എൽ. ടി. യുടെ പുത്രിയായിരുന്നു അന്നമ്മ. അഭിപ്രായധീരതയ്ക്കും, സ്വതന്ത്രമായ ചിന്തയ്ക്കും, ആദർശപരമായ സേവനജീവിതത്തിനും പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ശ്രീ. ചെറിയാൻ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ അംഗത്വം രാജിവച്ച സാഹചര്യം അദ്ദേഹത്തിൽ കടികൊണ്ടിരുന്ന ആദർശമഹിമയ്ക്കു മകടോദാഹരണമാണ്. സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ തിരുവിതാംകൂറിൽ കിരാതരേണം നടത്തിയ കാലത്തു്, അദ്ദേഹത്തിനു കാലം ചെയ്തു കാരോലിക്കാബാവാതിരുമേനി ഒരു സ്വീകരണസൽക്കാരം തിരുവനന്തപുരത്തു വച്ചു നൽകി. ഒരു സഭാധ്യക്ഷൻ ഒരു ഭരണമേധാവിക്ക് സ്വീകരണം നൽകുന്നതിൽ അസ്വാഭാവികമായോ, അനാചിതമായോ, ക്രൈസ്തവമാനദണ്ഡങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ലാത്തതായോ ഒന്നും സാധാരണഗതിയിൽ ഇല്ലെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ബാവാതിരുമേനി സൽക്കാരം നൽകിയ സന്ദർഭവും സാഹചര്യവും പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളെ മർദ്ദനഭരണം കൊണ്ടു ക്ലേശിപ്പിക്കുകയും, ന്യൂനതയുള്ള ജനസേവനം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീ കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള, ശ്രീ സി. പി. മാത്തൻ ആദിയായ സുറിയാനി സമുദായ നേതാക്കന്മാർ ജയിൽവാസമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു അവസരമായിരുന്നു അതു്. അപ്പോൾ നമ്മുടെ സ്വീകരണസൽക്കാരത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിഷേധശബ്ദം സമുദായത്തിനുള്ളിലും വെളിക്കും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. ശ്രീ കെ. ജി. ചെറിയാൻ ഈ സ്വീകരണസൽക്കാരനടപടിയെ പ്രതിഷേധിച്ചാണ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി സ്ഥാനം രാജിവച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഷേധപ്രകടനം തെറ്റായിപ്പോയെന്നും, സമുദായത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു ഹാനികരമാണെന്നും സമുദായത്തിൽതന്നെ പലരും ചിന്തിച്ചിരിക്കും. പക്ഷേ ശ്രീ കെ. ജി. ചെറിയാനെ സംബന്ധിച്ചു് അതൊരു ധർമ്മികവെല്ലുവിളിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ക്ഷയിച്ചു. മുൻപിൻ നോക്കാതെ, പലരുടെയും സ്നേഹപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയെ നിരസിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം രാജിവെച്ചു.

വ്യക്തിപരമായ ക്ലേശങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളും തന്റെ രാജിയിൽ അന്തർവേിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ശ്രീ ചെറിയാൻ അറിയാതെയല്ല രാജിവെച്ചതു്. ദീർഘകാലം ഹൈസ്കൂൾ അധ്യാപകനായും ഹൈസ്കൂൾ അധ്യാപകനായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ശ്രീ ചെറിയാൻ റിട്ടയർ ചെയ്തപ്പോൾ ധനപരമായ പല ക്ലേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏഴെട്ടു സന്താനങ്ങളുടെ പിതാവായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളിൽ നാലഞ്ചു പേരെങ്കിലും അന്നുകോളജിൽ പഠിച്ചിരുന്നു. പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹം നടക്കണം. ധനപരമായ ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ തനിക്കു പ്രധാന അവലംബമായി വർത്തിച്ചിരുന്നതു് ഓമനപ്പുത്രിയായ പ്രൊഫസ്സർ ശ്രീമതി അന്നമ്മ ആയിരുന്നുതാനും. മുത്തപുത്രൻ മുൻമന്ത്രി ശ്രീ കെ. സി. ജോർജ്ജ് അന്നു നിയമബിരുദം നേടിയിരുന്നെങ്കിലും, പ്രാക്ടീസിനെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ തല്പരനായിരുന്നു. സർ. സി. പി. യു. എതിരായി സുശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസിന്റെ സജീവ അംഗമായിരുന്നു ജോർജ്ജ്.

അങ്ങനെ പിതാവും സഹോദരനും സർ. സി. പി. വിരുദ്ധന്മാരെന്നു പ്രസിദ്ധമായതിനോടുകൂടി ശ്രീമതി അന്നമ്മയുടെ പ്രൊഫസ്സർ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് പല ആശങ്കകൾ പലരുടെയും മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു. പ്രതികാരബുദ്ധിയ്ക്കും നി

ഷ്ടകളുമായ നടപടികൾക്കും കമ്പ്രസിഡി നേടിയിരുന്ന സർ സി. പി., ശ്രീ കെ. ജി. ചെറിയാനോടും, ശ്രീ കെ. സി. ജോർജ്ജിനോടും പകവീട്ടമെന്നും അതു ശ്രീമതി അന്നമ്മയുടെ ജോലി സംബന്ധിച്ചായിരിക്കുമെന്നും പലരും ഭയപ്പെടാതിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ വരുന്നപക്ഷം കടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ക്ലേശങ്ങൾ ഗുരുതരമാകുമെന്നും പലർ കരുതിയായിരുന്നു. ഏതു നിമിഷവും എന്തെങ്കിലും നടപടി ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ സർ സി. പി. യുടെ ഒരു ഏജൻറു അന്നമ്മയെ സമീപിച്ചു. സഹോദരനെ സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസിൽനിന്നു മാറ്റണമെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം കടുംബം ഗുരുതരമായ ദുരന്തഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമായിരുന്നു അയാളുടെ ഭീഷണി.

ശാന്തമായും നിർഭയമായും ധീരമായും ശ്രീമതി അന്നമ്മ അയാൾക്കു മറുപടി നൽകി. 'എന്റെ സഹോദരന്റെ രാഷ്ട്രീയഭിപ്രായങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റേതാണ്. അതു മാറ്റാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഫലമില്ല. അങ്ങനെയൊരു ശ്രമം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ഒരുധ്യാപികയാണ്. എന്റെ ജോലി ശരിയായി ചെയ്യുകയാണ് എന്റെ ധർമ്മം. അതുപോലെ എന്റെ സഹോദരൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ആദർശമോ ജീവിതവൃത്തിയോ അനുസരിച്ചു യോഗ്യമായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവകാശസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുടെ മേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതു വിഹിതമായോ എന്റെ കടമയായോ ഞാൻ കരുതുന്നില്ല...

പിതാവിനെയും, സഹോദരനെയുംപോലെ ആദർശധീരതയും, ത്യാഗസന്നദ്ധതയും തുല്യവുന്ന ഈ മറുപടിക്കുശേഷം അധികനാൾ പ്രൊഫസറായിരിക്കാമെന്നു് അന്നമ്മ അന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. എങ്കിലും ദൈവം തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയഗതിക്ക് അൽഭുതകരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തി. സർ സി. പി. യാണ് ഇവിടെനിന്നു പോകേണ്ടി എന്നതു്. ശ്രീമതി അന്നമ്മ നിർബാധം പ്രൊഫസ്സർ ജോലി തുടർന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായിത്തീർന്നെങ്കിലും ശ്രീ. കെ. സി. ജോർജ്ജ് ഈ രാജ്യത്തെ മന്ത്രിയുമായി.

സഹോദരനെപ്പോലെ ശ്രീമതി അന്നമ്മ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാദർശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചില്ല. അഗാധമായ ദൈവഭക്തിയും ക്രൈസ്തവവിശ്വാസനിഷ്ഠകളും ഉള്ള ഒരു മഹിളാരത്നമായിരുന്നു ശ്രീമതി അന്നമ്മവർക്കി. പ്രസിദ്ധവാഗ്മിയും, സുറിയാനി സഭാനേതാവും, ആലുവായു. സി. കോളജു് പ്രിൻസിപ്പലുമായിരുന്ന പരേതനായ എ. എം. വർക്കിയുടെ സഹധർമ്മിണിയായശേഷം ഹാസ്വലമായ വിവാഹജീവിത സൗഭാഗ്യം അന്നമ്മ അനുഭവിച്ചു. ഒരു വിധവയായശേഷവും സ്വതസ്സിദ്ധമായ അധ്യാപനചാതുര്യവും, സേവനോൽസുകതയും കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടു് അധ്യാപകവൃത്തിയിൽ തുടരുകയായിരുന്നു ശ്രീമതി അന്നമ്മ. മഹനീയമായ ഒരു ജീവിതമാതൃക സമുദായത്തിലെ സ്രീജനങ്ങൾക്കു സംഭാവന ചെയ്തുവെന്ന കൃതാർത്ഥതയ്ക്കു തികച്ചും അഭികാശിയായിത്തീർന്ന ശ്രീമതി അന്നമ്മ വർക്കിയുടെ പാവനസ്നേഹങ്ങളും ആദരംജലികൾ സമർപ്പിക്കുകയും ആ മഹതിയുടെ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തി നേരുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിശ്വദീപം
(മാഹാകാവ്യം)
ഗ്രന്ഥകർതാ:
പുത്തൻകാവു് മാത്തൻതരകൻ
വില: 10 രൂ.
മനോരമ പബ്ളിഷിംഗ് ഹൗസു്,
കോട്ടയം.

ചൊവ്വ

യോഹന്നാൻ 9:35-41

കരുടനായിരുന്ന മനുഷ്യൻ യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചു വരാനായി യേശു കാത്തിരുന്നില്ല; യേശുതന്നെ അവനെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തി. എല്ലാവരും സംബന്ധിച്ചും ഇതു ശരിയാണ്. നാം യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ അതു അവൻ നമ്മെ കണ്ടെത്തിയതുകൊണ്ടാണ്. കരുടന്റെ പ്രതികരണം നോക്കുക. ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഒരു യഥാർത്ഥ സത്യം അന്വേഷിച്ചു. വിനയത്തോടുകൂടിയാണ് കരുടൻ മറുപടി പറയുന്നത്. യേശു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ കരുടൻ ഉടൻ വിശ്വസിക്കുകയും യേശുവിനെ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കരുടന്റെ കൃതജ്ഞതയും ഭക്തിയും സീമാതീതമാണ്. പരീശന്മാർ കാഴ്ചയുള്ളവരാണെന്നു സ്വയം അഭിമാനിച്ചതിനാൽ വഞ്ചിതരായി. അവർ ആത്മീയമായി കരുടന്മാരായിരുന്നു. തങ്ങൾ കരുടന്മാരാണെന്നു ബോധമുള്ളവർക്കു കാഴ്ച നൽകുവാൻ യേശുവിനു കഴിയും. എന്നാൽ ആവശ്യബോധമില്ലാത്ത സ്വയംസംതുപ്തരും സഹായിക്കുവാൻ യേശുവിനു കഴിയുന്നതല്ല.

ബുധൻ

യോഹന്നാൻ 10:1-10

യേശുവിനെ നല്ല ഇടയനായിട്ട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്ന ചിത്രം വളരെ മനോഹരവും അമ്പർത്ഥവുമാണ്. ആട്ടിയന്റെ തൊഴിൽ അപകടകരമായിരുന്നു. കള്ളന്മാരിൽനിന്നും കാട്ടുതൂണുകളിൽനിന്നുമുള്ള അപകടം കൂടാതെ രാത്രിയിൽ പാറക്കെട്ടുകൾക്കിടയിലും മറ്റും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്റെ അപകടവും ആട്ടിയൻ നേരിടേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അപകടങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ആട്ടിയനെ ആടിനോടു കൂടുതൽ ബന്ധിച്ചു. അവൻ ഓരോ ആടിനെയും പേർ ചൊല്ലി വിളിച്ചു. ഓരോ ആടും അവന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിഞ്ഞു അവനെ അനുഗമിച്ചു. എല്ലാ ആപത്തുകളിൽനിന്നും ആളുകളെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ അവൻ പ്രാപ്തനായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആടുകളെ ആട്ടിയൻ തൊഴുത്തിൽ അടച്ചു സൂക്ഷിക്കും. തൊഴുത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ആട്ടിയൻ വിലങ്ങനെ കിടക്കും. അവൻ ആടുകൾക്കു സംഭവിക്കാവുന്ന എല്ലാ ആപത്തുകളും അറിയാം. അവനും അവയിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ തയ്യാറാണ്. അവൻ ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയാത്ത യാതൊരപത്തുമില്ല. എത്ര ആശ്വാസകരമായ ഒരു ചിത്രമണിതു! യേശുവിന്റെ സംരക്ഷണയിലും നടത്തിപ്പിലും സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ നമുക്കെല്ലാവർക്കും സാദ്ധ്യമാണ്.

വ്യാഴം

യോഹന്നാൻ 10:11-18

ആട്ടിയന്റെ ഉപമ തുടരുകയാണ്. നല്ല ഇടയൻ എന്നതിന്റെ മൂലപദങ്ങൾ ആട്ടിയൻ കാര്യക്ഷമതയും ആകർഷണീയതയും തികഞ്ഞവനാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. കള്ളന്മാരായ ആട്ടിയന്മാർ പണവും സ്ഥാനവും കാംക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ സേവനം സ്നേഹത്താൽ മാത്രം പ്രേരിതമാണ്. വേറൊരു പ്രധാനകാര്യം യേശുവിന്റെ സ്നേഹവും നല്ല ഇടയനായ യേശുവിന്റെ ആത്മാവിലും ആദർശസഭയെ സേവിക്കുന്ന ഇടയന്മാരെയാണ് ആവശ്യം.

സഭയിൽ കർത്താവിന്റെ വിശ്വാസികളുണ്ടെന്നും നിസ്വാർത്ഥസേവനവും ഒരുപോലെ ആവശ്യമാണ്.

വെള്ളി

യോഹന്നാൻ 10:22-30

യേശു ആരാണെന്നുള്ള സംശയനിവാരണത്തിനായി യഹൂദന്മാർ അവനെ വളഞ്ഞു. വിശ്വസിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരെ എന്തു പറഞ്ഞാലും വിശ്വസിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. കേവലം ബുദ്ധിപരമായ തെളിവുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചാലും ഫലമില്ല. യേശുവിനോടുള്ള ആളുത്സാഹമായ അവരുടെ മനോഭാവം വിശ്വാസത്തിന് അനുയോജ്യമല്ലായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെയും പ്രവൃത്തികളെയും മുൻവിധിയോടും അടഞ്ഞമനസ്സോടും കൂടി നോക്കിയതുകൊണ്ടു അവരുടെ സാരം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു യോജിച്ച ഉത്തരം മാത്രമേ അവർക്കു സ്വീകാര്യമായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടും അവരുടെ ചോദ്യത്തിന് യേശു പ്രത്യേകിച്ചുത്തരമൊന്നും നൽകിയില്ല. യേശുവിനുള്ളവർ അവനെ അറിയും. അല്ലാത്തവർ അവിശ്വാസത്തിൽ തുടരും. ഇതു അന്നെന്നപോലെ ഇന്നും ശരിയാണ്. ആത്മീയ കാര്യങ്ങളെ ആത്മീയമായി വിവേചിപ്പാൻ നാം പഠിക്കണം.

ശനി

യോഹന്നാൻ 10:31-38

യേശു പിതാവായ ദൈവത്തോടു സമനാണെന്നു അവകാശപ്പെട്ടു എന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. യേശുവിനെ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനോ പ്രവാചകനോ ആയി മാത്രം സ്വീകരിക്കുന്നവർ യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. യഹൂദന്മാർക്കു യേശുവിന്റെ അവകാശവാദം വൈകാരികമായി തോന്നി. യേശു തിരുവെഴുത്തുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ അവരുടെ വാദത്തെ ഖണ്ഡിച്ചു. 82-ാം സങ്കീർത്തനം ആറാം വാക്യത്തിൽ മനുഷ്യരെ ദേവന്മാരെന്നും അത്യുന്നതന്റെ മക്കളെന്നും വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു യേശു ദൈവപുത്രനെന്നു പറഞ്ഞതിൽ എന്താണു തെറ്റെന്നു യേശു ചോദിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ ജീവിതവും പ്രവൃത്തികളും അവൻ പിതാവിനാൽ പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും സുഭാവത്തിൽ പിതാവിനോടു ഐക്യരൂപ്യമുള്ളവനാണെന്നും തെളിയിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ അവകാശവാദങ്ങളെ അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചു നോക്കുവാൻ അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഞായർ

2 കൊരിന്ത്യർ 6:1-10

ഈ ചുരുങ്ങിയ വാക്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനാവശ്യമായ മിക്ക നിർദ്ദേശങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. വലിയ നോമ്പിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ ഈ വേദഭാഗം നമുക്കു പ്രത്യേകിച്ചു സഹായകരമാണ്. നോമ്പിൽ നിഷേധാത്മകമായ ഒരു സമീപനമാണ് പലർക്കുമുള്ളതു്. ഭക്ഷണത്തിൽ മൽസ്യമാംസങ്ങളും മറ്റും വർജിക്കുന്നതു മാത്രമാണ് പലരും സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രധാന ശിക്ഷണം. എന്നാൽ പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ കൂടുതൽ നിർമ്മാണാത്മകമായ ഒരു സമീപനമാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. നാം കൂടുതൽ സ്നേഹവും ക്ഷമയും ത്യാഗവും സഹനശക്തിയും ആർജ്ജിക്കുകയും ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഏതു സംഭവവികാസത്തിലും സന്തോഷവും സൗഭാഗ്യവും കണ്ടെത്തി നമുക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും അനുഗ്രഹപ്രദമായിത്തീരുകയും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ ശിക്ഷണം ഈ വിധ

ക്രിസ്തുവിൽ ഏകശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ

എം. തൊമ്മൻ

..ഭാവിക്കേണ്ടതിനു മീതെ ഭാവിച്ചയരാതെ ദൈവം അവനവനു വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവു പങ്കിട്ടതുപോലെ സുബോധമാകുംവണ്ണം ഭാവിക്കേണമെന്നു ഞാൻ എനിക്കു ലഭിച്ച കൃപയാൽ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനോടും പറയുന്നു. ഒരു ശരീരത്തിൽ നമുക്കു പല അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ. എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും പ്രവൃത്തി ഒന്നല്ലതാനും. അതുപോലെ പലരായ നാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശരീരവും എല്ലാവരും തമ്മിൽ അവയവങ്ങളും ആകുന്നു... (റോമർ 12: 3-5)

..ആകയാൽ ഭോഷ്കുപേക്ഷിച്ച് ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു സത്യം സംസാരിപ്പിൻ, നാം തമ്മിൽ അവയവങ്ങളല്ലോ... (എഫെസ്യർ 4: 25)

സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണെന്നും ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും ആ ശരീരത്തിന്റെ അവയവമാണെന്നും ശരീരത്തിന്റെ തല ക്രിസ്തുതന്നെ ആണെന്നും ഉള്ള തത്വം എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും പൊതുവെ അംഗീകരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. എന്നാൽ ഈ തത്വത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വ്യക്തികളും സമൂഹങ്ങളും ഉണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിനു സഭയും അതിന്റെ വിവിധ ഘടകങ്ങളായ ഇടവകകളും ഗ്രൂപ്പുകളും കുടുംബങ്ങളും ഉത്തരം നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലോകവ്യാപകമായ കാതോലിക സഭയിൽ നമുക്കോരോരുത്തർക്കും അംഗത്വമുണ്ടെന്നുള്ള ബോധം ആവശ്യവും നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ ഏകശരീരത്തിൽ അന്യോന്യം അവയവങ്ങളാണെന്നുള്ള ബോധം നമുക്കു കൂടുതൽ യഥാർത്ഥവും അർത്ഥവത്തുമായി തോന്നുന്നത് നമ്മോടു കൂടുതൽ സാമീപ്യവും സജീവബന്ധവുമുള്ള ഇടവകകളിലെയും ഗ്രൂപ്പുകളിലെയും ജീവിതത്തിലാണ്. "പലരായ നാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശരീരവും എല്ലാവരും തമ്മിൽ

അവയവങ്ങളും ആകുന്നു" എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? ക്രിസ്തു സഭയിലെ നമ്മുടെ അംഗത്വവും ഇതരസമൂഹങ്ങളിലെ അംഗത്വവും തമ്മിൽ വല്ല വ്യത്യാസവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതെന്താണ്?

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരു ശരീരവും അന്യോന്യം അവയവങ്ങളുമാകുന്നത് അവർ "ക്രിസ്തുവിൽ" ആയതുകൊണ്ടാണ്. ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തറയാണ് ക്രിസ്തു. ക്രിസ്തുവിലും ക്രിസ്തുവിൽകൂടെയുമല്ലാതെ ശാശ്വതമായ ക്രിസ്തീയസമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കുക സാധ്യമല്ല. മറ്റു പല അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും ഉയർന്നുവരുന്ന സമൂഹങ്ങളെയും സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളെയും നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. രക്തബന്ധം, സാമ്പത്തികസമത്വം, പൊതുതാല്പര്യങ്ങൾ, അഭിപ്രായയെകൂടിച്ചേർന്നു കൂടെയുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വം മുതലായ പല കാര്യങ്ങളിൽനിന്നുടലെടുക്കുന്നവയാണ് ഇവ. ഇവയെല്ലാം സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ഉപരിയും അതീതവുമാണ് ക്രിസ്തുവിലുള്ള അംഗത്വവും അന്യോന്യബന്ധവും. മേൽപറഞ്ഞ സ്വാഭാവികബന്ധങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെങ്കിൽ അവയ്ക്ക് അന്യഥാ അസാധ്യമായ ഒരു പൂർണ്ണതയും സുസ്ഥിരതയും ലഭ്യമാകും. വ്യക്തികളുടെ അഹംഭാവവും സാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളുമാകുന്ന പാഠയിൽ തട്ടിയുടയാതെ ആജീവനാന്തം നിലനിലനിൽക്കുന്ന സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾ സമുദായത്തിൽ തുലോം അപൂർവമാണ്. അക്രൈസ്തവലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചെന്നപോലെ ക്രൈസ്തവലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഇത് ഏറെക്കുറെ ശരിയാണ്. അതിനുള്ള കാരണം സമൂഹത്തിനും അതിൽ അംഗത്വമുള്ള വ്യക്തികൾക്കും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ബന്ധം കേവലം നാമമാത്രമോ അല്ലെങ്കിൽ അപര്യാപ്തമോ ആണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. പരാജയം വരിക്കാത്ത സ്നേഹമാണ് ക്രിസ്തുവിന്റേത്. ആ സ്നേഹത്തിൽ അടിച്ചുറച്ചു നിൽക്കുന്ന സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളും പരാജയമടയുകയില്ല. അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഇടപാടുകളിൽ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ഉണ്ടാകുന്ന ക്രമക്കേടുകൾ, കൃത്യവിലോപങ്ങൾ അവാനുവപ്രസ്താവനകൾ, ആരോപണങ്ങൾ എന്നിവ തീരാത്ത തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കു വഴി തെളിക്കുകയും സുഗമമായി പുരോഗമിച്ചിരുന്ന സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളെയും ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മകളെത്തന്നെയും തകർത്തുകളയുകയും ചെയ്തേക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ സാമുദായിക ജീവിതത്തിൽ ഒട്ടും അപ്രതീക്ഷിതമാ ആശ്ചര്യകരമോ അല്ല. ഭിന്നതയുള്ള പ്രവണത മനുഷ്യസഹജമാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ എവിടെയും എപ്പോഴും തല പൊക്കുന്ന ഒന്നാണ് അത്. അതിന് അസാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളോ പ്രത്യേക പരിശീലനമോ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയ ഐക്യം അങ്ങനെ അല്ല. അതിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ മുതൽ നാം പഠിക്കുകയും പരിശീലിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഐക്യവും സ്നേഹവും താനേ വളർന്നു വരികയില്ല. അവയെ വളർത്തിയെടുക്കുകതന്നെ വേണം. യേശുക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ആത്മീയബന്ധത്തിനു വളരുന്ന അളവിൽ മാത്രമേ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അന്യോന്യമുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിൽ വളരുകയുള്ളൂ.

സമൂഹങ്ങളുടെ നിലനില്പിന് ഉച്ചിൽ തട്ടുവാൻ ഇടയുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ അഭിനയിക്കുന്ന പക്ഷം അവ ആ സമൂഹങ്ങളെ കൂടുതൽ സു

ത്തിൽ നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തെയും ജീവിതത്തെയും രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല.

തിങ്കൾ

യോഹന്നാൻ 10:39-41.

ഈ വാക്യങ്ങളോടെ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം സമാപിക്കുകയാണ്. യേശു പരസ്യശ്രേഷ്ഠ ആരംഭിച്ച സ്ഥലത്തു വീണ്ടും വന്നുചേർന്നു-യോർദ്ദാനക്കര, യോഹന്നാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്ത്. യേശുതന്നെ സ്നാനം ഏൽക്കുകയും പരസ്യശ്രേഷ്ഠസ്തായി സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രാവുപോലെ തന്റെ മേൽ ഇറങ്ങിയതുമായ ആ സ്ഥലം എന്നും യേശുവിനു പ്രചോദനപ്രദമായിരുന്നിരിക്കണം. അവിശ്വാസത്തിന്റെയും വാദപ്രതിവാദങ്ങളുടെയും അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്ന് ഈ ശാന്തമായ സ്ഥലത്തു വന്നുചേരുന്നതുതന്നെ യേശുവിനു സന്തോഷകരമായിരുന്നു. തന്റെ സാക്ഷ്യം സ്വീകരിച്ചു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുവാനുള്ള ആത്മാർത്ഥത അവിടെയുള്ള ആളുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. നാം ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും തളർന്നിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ശാന്തമായ സാഹചര്യങ്ങളും വിശ്വാസികളുടെ അന്തരീക്ഷവും അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തി അവിടെ സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതു വളരെ സഹായകരമായിരിക്കും. ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ വിശ്രമം യേശുവിനുപോലും ആവശ്യമായിരുന്നു. നമുക്ക് എത്ര അധികം!

നമ്മുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ

അജിതഭവനം ലൈല

ii

ചന്ദ്രനെക്കാണുന്നതിനെക്കുറിച്ചുണ്ടു ചില വിശ്വാസങ്ങൾ. ചന്ദ്രൻമാരിൽ ചന്ദ്രനെ കാണുന്നതു ദോഷമാണു്. തികൾ, ചൊവ്വ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ചന്ദ്രനെ കണ്ടാൽ തീതിന്നാൻ ഇടവരുമത്രേ. ബുധൻ, വ്യാഴം എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ ചന്ദ്രനെ കണ്ടാൽ മനസ്സു തേങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വെള്ളി, ഗനി ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ചന്ദ്രനെകണ്ടാൽ കള്ളൻ എന്ന പേരു കേൾക്കുമത്രേ. യഥാർത്ഥത്തിൽ അമ്പിളിയെ കാണുക എപ്പോഴും ആനന്ദകരമായ ഒരനുഭവമല്ലേ?

പലഹാരങ്ങൾക്കു കഴിച്ചുവയ്ക്കുന്ന മാവു്, ആഹാരസാധനങ്ങൾ, തൈരു്, മോരു് തുടങ്ങിയവയൊക്കെ വച്ചിരുന്നാൽ പിശാചുക്കൾ കൈയിട്ടുവാരുമത്രേ. പിശാചുക്കൾ കൈയിട്ടുവരാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അവയിൽ കറിക്കട്ട ഇടുകയോ, കരികൊണ്ടു കുരിശുവരുകയോ ചെയ്യാറുണ്ടു്.

കന്യകയുടെ കഴുത്തിനു ചുറ്റും വരപോലെ കാണപ്പെട്ടാൽ താമസിയാതെ അവൾ സുമംഗലിയായിത്തീരും എന്നാണു പറയാറു്. അവിവാഹിതയായ സ്ത്രീ മഴവില്ലിനെ നോക്കിയാൽ തൽക്ഷണം മഴവില്ലു മാഞ്ഞുപോകും എന്നു പറയുന്ന ചിലർ. ആരുകക്കുറിച്ചെങ്കിലും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നേരത്തു് അവിചാരിതമായി അയാൾ അവിടെ വന്നാൽ അയാൾക്കു ദീർഘായുസ്സുണ്ടു് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഉച്ചോ, ഇല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു കാര്യം നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ടല്ലോ. ഇലയിട്ടു് അതിന്റെ അകംപുറം നോക്കി കാര്യം നിർണ്ണയിക്കുന്ന രീതിയും നാട്ടിടകളിലുണ്ടു്. ദാനമായി പഴം തുണി കൊടുത്താൽ പുണ്യമുണ്ടു് എന്നു് അമ്മമാർ പറയു്. അതുപോലെതന്നെയാണു് എണ്ണ കൊടുക്കലും. എണ്ണ തലയിൽ ഒഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണത്രേ കൂടുതൽ പുണ്യം.

മാക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വീണു. യോജിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതാണു് ഇതു സാധ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്. ക്ഷമാപണം ചെയ്യുവാനും ക്ഷമിക്കുവാനുമുള്ള സന്നദ്ധത എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കുമുണ്ടാകണം. ഇവ രണ്ടും എളുപ്പമായ കാര്യങ്ങളല്ല. ചിലർ ക്ഷമാപണം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായാലും മറ്റു ചിലർ ആ ക്ഷമാപണം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ലെന്നു വരാം. നേരേമറിച്ചു ഉണ്ടാകാം. ചില വ്യക്തികൾക്കു സ്വാഭാവികമായിട്ടോ സ്വയംപരിശീലനത്താലോ ക്ഷമ ചോദിക്കുവാനും ക്ഷമിക്കുവാനും താരതമ്യേന എളുപ്പമായിരിക്കാം. എന്നാൽ മറ്റു ചിലർക്കു് സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ള നിർബന്ധസ്വഭാവം രണ്ടിനും അവരെ അനുവദിച്ചെന്നു വരികയില്ല. ഇവിടെയാണു് ഒരു സമൂഹം എത്രമാത്രം ക്രിസ്തുവിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ആകവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നോ തെളിയുന്നതു്. അംഗങ്ങളുടെ സന്മനസ്സിന്റെ ആധിക്യമോ അഭാവമോ അനുസരിച്ചു വളരുകയും ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നല്ല ക്രിസ്തീയ സാമൂഹ്യബന്ധം. അതിന്റെ മെയിൻസ്പ്രിങ്ങു് ക്രിസ്തു ആയിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിനെക്കൂടാതെയുള്ള സന്മനസ്സും ഔദാര്യവും ഒരു പരിധിക്കപ്പുറം വ്യാപരിക്കയില്ല. എത്ര വിഘടിച്ചു നിൽക്കുന്നവരെയും അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനു കഴിയും. ക്രിസ്തുവിന്റെ കരിശിന്റെ ആത്മാവിൽ പങ്കാളികളായി സ്വന്തം കരിശെടുത്തുകൊണ്ടു് അവനെ അനുഗമിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്ന ഏതു സമൂഹത്തിലെയും അംഗങ്ങൾ അവരുടെ എത്ര കഴുത്തു സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കണ്ടെത്താതിരിക്കയില്ല. ആ കരിശെടുത്തുകൊണ്ടു് എത്രയും നടക്കുവാനും അവർ തയ്യാറാകണം. അക്ഷയ അന്വേഷണമുള്ള കറാറോപണങ്ങളും ഒഴിവാക്കി ഓരോരും ക്രിസ്തുവിന്റെ വിനയം ധരിക്കണം. അതുതല്ലാം കേവലം ഒരു പ്രസംഗവിഷയമായിട്ടല്ലാതെ പ്രാഗ്വികനിർദ്ദേശമായി സാധാരണമനുഷ്യർ സ്വീകരിക്ക

പശുവിനെ വിൽക്കുമ്പോൾ കയറോടുകൂടി കൊടുക്കാറില്ല. കയറോടുകൂടി കൊടുത്താൽ കൊടുക്കുന്ന ആളിനു ദോഷമാണുപോലും. പശുവിനെ കൊടുക്കാം കയർ കൊടുക്കാൻ വയ്യ! എന്തൊരു വിശ്വാസം! വിചിത്രം തന്നെ! ചിലർ കായ്കൾ കഴിച്ചുവെച്ചാൽ വേഗം കിളർക്കും. ചിലർ വെച്ചാൽ കിളർക്കുകയില്ലത്രേ. മുറിവിൽ മരുന്നു വെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും ഉണ്ടു് അന്ധവിശ്വാസം. ചിലർ വെച്ചുകൊടുത്താൽ മുറിവു പഴുക്കുംപോലും! മുറിവിനോ നീരിനോ മരുന്നു പുരട്ടുമ്പോൾ മുക്കളിൽനിന്നു താഴോട്ടുവേണം പുരട്ടാൻ എന്നാണു ചിട്ട. രോഗം ഇറങ്ങണമെങ്കിൽ അങ്ങനെ വേണമത്രേ!

രാമായണം മറിച്ചുനോക്കി വരാൻ പോകുന്ന കാര്യം എന്താണെന്നു നോക്കുന്നവരും വിരളമല്ല. രാമായണം വിടർത്തി ഒരു ഭാഗം വായിച്ചു നോക്കും. വായിക്കുന്ന ഭാഗം മംഗളകരമാണെങ്കിൽ കാര്യം മംഗളമായിരിക്കും. മരണമാണെങ്കിൽ ഫലം അമംഗളമായിരിക്കും. യുദ്ധമാണെങ്കിൽ ആ കാര്യത്തിനു വേണ്ടി ഇറങ്ങിത്തീരിക്കേതു്. ഇല നുള്ളിയിട്ടു് അകംപുറം നോക്കി ഫലം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണിതു്.

ചെവി അടച്ചു മുഴക്കുംപോലെ ശബ്ദം കേട്ടാൽ മരണത്തെക്കുറിച്ചു കേൾക്കാനിടവരും എന്നാണു വിശ്വാസം. പട്ടി കൂവുമ്പോൾ കാലൻ വരുന്നതു കണ്ടിട്ടാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

നാരകം നട്ടെടം, കൂവളം കെട്ടെടം, നാരി നടിച്ചെടം എന്നിവിടങ്ങളെല്ലാം ഐശ്വര്യമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളായിരിക്കും എന്ന് ഒരു ശ്ലോകമുണ്ടു്.

ഒന്നു പിഴച്ചാൽ മൂന്നു പിഴയ്ക്കും എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ടു്. കർമ്മോന്മുഖതയെ തളർത്താനല്ലാതെ ഇത്തരം അന്ധവി

യില്ലായിരിക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിനും അതിന്റെ സുക്ഷ്യത്തിനും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ പര്യാലോചിക്കേണ്ട ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഒരു സമൂഹമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിനെയും പ്രമാണങ്ങളെയും അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരാണോ? അല്ലാത്ത പക്ഷം അവരെ നയിച്ചിരുന്നതും നയിക്കുന്നതും ക്രിസ്തു അല്ല, ഓരോത്തന്തരുടെയും സ്വയം ആണെന്നു് അവർ സമ്മതിക്കുമോ? ക്രിസ്തീയ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾ കരുണകീൽ അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ മാർഗ്ഗം അപ്രായോഗികമായതുകൊണ്ടല്ല, അതു പ്രയോഗിച്ചു നോക്കാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ? കരിശു വഹിക്കാൻ സന്നദ്ധരാകാതെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ പരിണതഫലമല്ലേ ഇതു്? നല്ല ആശയങ്ങളും സവിതഥമനോഭാവവും മാത്രം മുൻനിർത്തിയുള്ള സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളുടെ ശ്ലാഘനമു മിയാണു് സമുദായം. അവിടെ സംസ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടവയല്ല ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മകൾ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള അംഗത്വത്തിൽ അന്തർവേിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രഥമവും അന്തിമവുമായ കർത്തവ്യം പ്രാർത്ഥനയാണു്. സമൂഹത്തിലെ ഓരോ അംഗവും മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി അനുഭവിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയെ പ്രാർത്ഥനയാണെന്നോ? എന്തിനുവേണ്ടിയാണു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്? ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതുവരെ പ്രാർത്ഥിക്കുമോ? പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു പ്രയോഗത്തിലാകുവാൻ തനിച്ചും ഒത്തൊരുമിച്ചും ശ്രമിക്കുമോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും തകർന്ന സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളുടെ പുനർനിർമ്മാണം. നാം തമ്മിൽ അവയവങ്ങളാണെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനരത്നം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കും അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല. സമൂഹബന്ധങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു സ്വയമായി ജീവിക്കാമെന്നു് ആരും വ്യാമോഹിക്കേണ്ട.

ശബ്ദങ്ങൾ മരൊത്തിനെകിലും ഉപകരിക്കുമോ? പെൺ
പൊല്ലു കേൾക്കുന്നവൻ പെരുവഴി എന്നും കേൾക്കാറുണ്ട്.
വലതു കാൽ കത്തിക്കേുന്നതു ശുഭമാണെന്നു കരുതുന്നു.
ചൊവ്വാഴ്ചയും വെള്ളിയാഴ്ചയും യാത്ര പുറപ്പെടുമതു എന്നു
ഹിന്ദുക്കൾ കരുതുന്നു. യാത്രയ്ക്കു കൊള്ളുകില്ലാത്ത ദിവസ
ങ്ങളാണല്ലോ ചൊവ്വയും വെള്ളിയും. ഇടിവെട്ടിൽനിന്നു്
അപായം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ അർജുനന്റെ പേരുകൾ
പത്തും ഉരുവിട്ടാൽ മതിപോലും.

ഉള്ളൂ കാൽ ചൊരിഞ്ഞാൽ ഭൂരയാത്രയ്ക്കൊന്നെന്നു കരുത
പ്പെടുന്നു. കൈനഖം പൂത്താൽ ധനലഭം ഉണ്ടാകുമെന്നും,
കോടിവസ്രം സമ്പാദിക്കുമെന്നും മരണം അറിയാൻ ഇടവരു
മെന്നുമാണു വിശ്വാസം. തവള കരയുന്നതു മഴ പെയ്യാൻ
വേണ്ടിയാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ടു്. തവളയ്ക്കും മഴയ്ക്കും
തമ്മിൽ എന്തു ബന്ധമാണാവോ ഉള്ളതു്! ഇടിവെട്ടുന്നതു
കേട്ടു കൂണു മുളയ്ക്കും എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥി
കൾക്കു് ഇതു കേട്ടാൽ ചിരിവരും അല്ലേ?

കൊച്ചു കണ്ണങ്ങൾ ഉറക്കത്തിൽ കിടന്നു നണയും.
അപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതി കണ്ണങ്ങൾക്കു മൂല കൊടുക്കുന്നു
എന്നാണു് അമ്മമാർ പറയാറു്.

ഉറുമ്പിനു ഭാണ്ഡം കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഹിന്ദുക്കളുടെ
ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടു്. ഇല്ലെങ്കിൽ ഉറുമ്പു കടിക്കും എന്നാണു
ധാരണ. വീടിന്റെ നാലുമൂലയ്ക്കും വഴിയമ്പലം ആഹാരം
കൊണ്ടു വെച്ചിട്ടു് വീട്ടിലെ അമ്മ പറയും. 'ഞാനും മക്കളും
അകത്തു് ഉറുമ്പും മക്കളും പുറത്തു്.. എന്നു്. പിന്നെ ഉറുമ്പു
വീട്ടിലുള്ളവരെ കടിക്കുകയില്ലത്രേ!

അറുവാതിൽക്കൽ കൊളുത്തിവയ്ക്കുന്ന നിലവിളക്കു താനേ
കെടുന്നതു് ഐശ്വര്യക്കേടാണെന്നാണു വിചാരം. ശനിയാ
ഴ്ച ആരും അറ തൂക്കുകയില്ല. തൂക്കുന്നതു സമ്പത്തിനു
കേടാണുപോലും.

നക്ഷത്രങ്ങൾ

ആരോടെങ്കിലും ദ്രോഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ
പാദം തൊട്ടു നമസ്കരിക്കുകയോ കാൽ കഴുകുകയോ ചെയ്
യാൽ ആ പാപം തീരും എന്നു ചിലർ കരുതിവരുന്നു.

നക്ഷത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുണ്ടു പ്രബലമായ അന്ധവിശ്വാസ
ങ്ങൾ. മൂലം നക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച ആൺകുട്ടികൾ ധനം
സമ്പാദിക്കും. 'ആൺമൂലം അറവയ്ക്കും.. എന്നൊരു ചൊ
ല്ലുതന്നെ ഉണ്ടതിനു്. മൂലനക്ഷത്രത്തിൽ പെൺകുട്ടി ജനി
ക്കുന്നതു നല്ലതല്ല. അത്തം. പൂയം. പൂരാടം എന്നീ നക്ഷ
ത്രങ്ങളിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ അച്ഛനോ അമ്മയോ
അമ്മാവനോ മരിക്കും എന്നാണു പഴയ വിശ്വാസം. ആ
മൂന്നു നാളുകൾക്കു 'കാൽ.. ഉണ്ടു് എന്നു ജോൽസ്യൻമാർ
പറയുന്നു. മൂന്നാം നാൾക്കാർ തമ്മിൽ പൊരുത്തം ഉണ്ടാവു
കയില്ല. ഒരേ നക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച മൂന്നുപേർ ഒരു വീ
ട്ടിൽ ഒന്നിച്ചു വാഴുകയില്ല എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു.

വീരലുകൾ നിവർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ വീരലുകൾക്കി
ടയിൽ കാണത്തക്ക ദ്വാരങ്ങളുണ്ടാവുന്നു എങ്കിൽ അത്തര
ക്കാരുടെ കൈയിൽ ധനം തങ്ങുകയില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.
വഴിയമ്പലത്തിൽക്കിടന്നു് ഇരുമ്പു കിട്ടുന്നതു നല്ലതാണെന്നും,
സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും കിട്ടുന്നതു ദോഷമാണെന്നും
കരുതപ്പെടുന്നു.

ഊണു കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പാത്രം ഇളകിയാൽ
നാളെ ഊണു് വേറെ സ്ഥലത്തായിരിക്കും എന്നു് ആളുകൾ
പറയും. 'അതുപോലെ, നാക്കു കടിച്ചാൽ മറ്റൊരുകിലും
ഭൃഷ്യം പറഞ്ഞിട്ടാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്. ഉള്ളൂ
കൈ ചൊറിയുന്നതു കൈയിൽ പണം വരാനാണെന്നു
പറയുന്നു.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ആ വീട്ടിൽ അനിഷ്ടസംഭവ
ങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയോ ആരെങ്കിലും മരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ
വധുവിന്റെ ദോഷംകൊണ്ടാണു് അതെന്നു് ആളുകൾ
പറയും. 'അവൾ വലത്തുകാൽ വെച്ചു കേറിയതിന്റെ ഗുണ
വതിയാരും.. എന്നു ചില അമ്മായിയമ്മമാർ പറഞ്ഞു
കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. പാവം, പെൺകുട്ടി. അവൾ എന്തു പിഴച്ചു!

കൈപ്പുണ്യമുള്ളവർ അരിയിട്ടാൽ കൂടുതൽ ചോറുണ്ടാകും
എന്നൊരു വിശ്വാസമുണ്ടു്. ക്ഷേപ്യക്ഷാമം കൊടുമ്പിരികൊ
ണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് അങ്ങനെ കൈപ്പുണ്യമുള്ളതു

വാസ്തവമായിരുന്നവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! പെൺ
കുട്ടികൾ മുറത്തിൽ കയറിയിരുന്നാൽ മൂറം നിറയെ പൊറു
കൂട്ടും എന്നാണു് അമ്മമാർ പറയാറു്. ഗർഭിണികൾ പുളി
തിന്നുമ്പോഴും അമ്മമാർ ശകാരിക്കും. പുളി തിന്നാൽ
കുട്ടി പെണ്ണായിപ്പോകുമത്രേ.

തേങ്ങ ഉടയ്ക്കുമ്പോൾ കൺമുറി നന്നായാൽ കറി നന്നാക
മെന്നു പറയാറുണ്ടു്. കണ്ണുകൾക്കു നടുവേയാണു തേങ്ങ
പൊട്ടുന്നതെങ്കിൽ പൊട്ടിച്ച ആളിനു കഷ്ടകാലം വരും
എന്നും കരുതപ്പെടുന്നു.

ഇത്തരത്തിൽ നൂറുനൂറു് അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ നമ്മുടെ
മനസ്സെമ്പര്യത്തിനും കർമ്മോന്മുഖത്തയ്ക്കും കടകവിരുദ്ധ
മായി നിലനിൽക്കുന്നു. നിസ്സാരങ്ങളെന്നും നിരുപദ്രവങ്ങ
ളെന്നും തോന്നിയെക്കാവുന്ന ഇത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ
നമ്മുടെ പുരോഗതിയെ ഗണ്യമായ തോതിൽ തടയുന്നു
ണ്ടു്. ഈ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ അവഗണിക്കുവാനും
ബോധമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു് അവയെ എന്തെന്നേയ്ക്കുമായി നീ
ക്കും ചെയ്യുവാനും ശ്രമിക്കേണ്ടതു വളരെ അത്യവശ്യ
മാണു്. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും തെറ്റായ ധാരണകളും നമ്മെ
റെരിക്കലും നേർവഴികളും നയിക്കുകയില്ല.

-കേരള സന്ദേശം-

**ജറുസലേം എക്സ്മെനിക്കൽ
ഇൻസ് റിട്ടുട്ട്**

ജറുസലേമിൽ (ജോർഡൻ) സ്ഥാപിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന,
ഉപരിവേദശാസ്ത്രപഠനത്തിനു് വേണ്ടിയുള്ള ഒരു എക്സ്മെനിക്കൽ
ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ അക്കാദമിക് കൗൺസിൽ ബലാ
ജിയൊ (ലേക് കോമോ, ഇറ്റലി)യിൽ ചേർന്ന വിവിധ
സഭാംഗങ്ങളുടെയുണ്ടായ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഒരു സംഘം
രൂപവൽക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

റോമൻ കത്തോലിക്ക, ഓർത്തഡോക്സു്, (കാൽസി
ഡോണിയനും നോൺ കാൽസിഡോണിയനും)
പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു്, ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാംഗങ്ങളു
ളായ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാണ് ബലാജിയൊയിലെ സെർ
ബലോണിവില്ല (റോക്ക്ഫെല്ലർ ഫൗണ്ടേഷൻവക ഒരു കോ
ൺഫറൻസ് സെന്റർ)യിൽ സമ്മേളിച്ചതു്. സമ്മേളനാംഗ
ങ്ങൾ തന്നെ സ്വയം അക്കാദമിക് കൗൺസിലായി പ്രഖ്യാ
പിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽനിന്നു് റവ. ജെ. ആർ. ചന്ദ്രൻ (ബാംഗ്ലൂർ
റിലിയ. ടി. കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ), റവ. ആർ. പണി
ക്കർ (വാരാണസി) എന്നിവർ കൗൺസിലംഗങ്ങളാണ്.

കാതലിക് യൂണിവേഴ്സിറ്റികളുടെ ഇൻറർനാഷണൽ
ഫെഡറേഷന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ചാണ് ഇങ്ങനെയൊരു
അക്കാദമിക് കൗൺസിൽ രൂപവൽക്കരിച്ചതു്. എക്സ്മെ
നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം
പോൾ ആറാമൻ മാർപ്പാപ്പ ഈ ഫെഡറേഷനെയെയാണ് ഭര
മേല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചരിത്രത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷണ്യപ്ര
വർത്തനങ്ങളും ഇന്നത്തെ മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം
അവയ്ക്കുള്ള അർത്ഥവും എന്ന വിഷയത്തെ ഉപജീവിച്ചു്,
പൊതുവായ വേദശാസ്ത്രഗവേഷണം നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു
പരിപാടി വേണമെന്ന ആഗ്രഹം അടുത്ത കാലത്തായി എക്സ
മെനിക്കൽ സംഘടനങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി
ട്ടുണ്ടു്. ഈ ഉദ്ദേശ്യസാധ്യതയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
ആരംഭിക്കുന്നതു്.

അദ്ധ്യയനപരവും ഭരണപരവും ധനകാര്യപരവുമായ ഉദ്ദേശ്യം
പ്രശ്നങ്ങൾ അക്കാദമിക്/കൗൺസിൽ പരിഗണിക്കുകയുണ്ടായി.
പരിപാടികളും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു്
നിരവധിപ്പെടുമ്പോഴേക്കുവരേക്കു പട്ടിക
ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടു.

ഉയർന്ന നിലവാരം പുലർത്തുന്ന ഒന്നായിരിക്കണം അഭി
സ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ പരിപാടികളെന്ന കാര്യത്തിൽ യോജിത
മായി. പൊതുഗവേഷണത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ
പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടു.

ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ കേടുകൂടാതെ സൂക്ഷിക്കുക പരമപ്രധാനം

നെപ്പോളിയൻറെ ഭരണാധികാരികളുടെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ക്ഷേമസാധനങ്ങളും മറ്റും തകരുന്നതിലാക്കി സൂക്ഷിക്കുക. ഇതൊഴിച്ചാൽ, നമ്മുടെ ആദ്യകാല പൂർവ്വികർക്ക് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഉണക്കൽ, ഉപ്പുചേർക്കൽ, പുകയ്ക്കൽ, പുളിപ്പിക്കൽ, അച്ചാരാക്കൽ, തണുപ്പിക്കൽ തുടങ്ങി ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ കേടാവരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പുരാതന സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കു പുറമെയുള്ള ആദ്യത്തെ പുതിയ മാർഗ്ഗമാണ് അണുശക്തി ഉപയോഗിച്ചുള്ള റേഡിയേഷൻ വിധേയമാക്കുന്ന രീതി.

പാകപ്പെടുത്തി തകരുന്നില്ലാത്ത ക്ഷേമസാധനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, റേഡിയേഷൻ (റേഡിയോ വികിരണത്തിന്) വിധേയമാക്കപ്പെട്ട പുതുക്ഷേമസാധനങ്ങൾ രുചിയും കഴിയും മിക്കവാറും അവയുടെ ആദ്യ രൂപങ്ങളിൽ തന്നെയിരിക്കുന്നതാണ്.

പൊതുക്ഷേമം വളർത്താനും ജീവിതനിലവാരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനും, അണുശക്തിയുടെ പ്രയോജനകരമായ ഉപയോഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന്, അമേരിക്കൻ കോൺഗ്രസ്സ് അധികാരപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ച്, അമേരിക്കൻ പ്രതിരോധവകുപ്പും അമേരിക്കൻ അണുശക്തികമ്മീഷനും ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ റേഡിയേഷൻ വിധേയമാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച ഗവേഷണങ്ങൾ 1950 മുതൽ നടത്തി വരികയാണ്.

അമേരിക്കൻ വാണിജ്യവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഈയിടെ പഠനം നടത്തി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ, റേഡിയേഷൻ സമ്പ്രദായം ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ കേടാവരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മുഖ്യഉപായമായി ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള അംഗീകരിക്കപ്പെടും, എന്നു പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അപകടരഹിതം

ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ റേഡിയേഷൻ വിധേയമാക്കുക, എന്നു പറയുമ്പോൾ, നാലുപാടും മാർകരശ്മികൾ വിതരണ അണുശക്തികളുടെ ഒരു ചിത്രമാണു സാധാരണക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കുക. എന്നാൽ, സാധാരണ പാകപ്പെടുത്തിയ ക്ഷേമസാധനങ്ങളെക്കാൾ ഒട്ടും കൂടുതൽ അപകടം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിനുമില്ല. സാങ്കേതികമായി പറഞ്ഞാൽ, നിയന്ത്രിത അളവിലുള്ള റേഡിയേഷൻ ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ വിധേയമാക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണിത്. പക്ഷേ, തന്മൂലം ഈ ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ റേഡിയോപ്രസരമുള്ളതായിത്തീരുന്നില്ല. സാധാരണ ഗൃഹനായികമാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, തീയിൽ വച്ച് അപ്പം ചുട്ടുമ്പോൾ, തീയിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഇൻഫ്രാറെഡ് രശ്മികൾ ആ ക്ഷേമസാധനം റേഡിയോ വികിരണ വിധേയമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

തരായ പണ്ഡിതന്മാർക്കും വേദശാസ്ത്രബിരുദാനന്തര വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും നൽകുകയായിരിക്കണം ഇൻസുറിഡ്യൂട്ടിന്റെ മുഖ്യലക്ഷ്യം. വ്യക്തിപരമായ പഠനം, സെമിനാറുകൾ, സമ്മേളനങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ വൈദികരിലും അന്വേഷകരിലും എക്സ്മെന്റുകൾ വീക്ഷണം വളർത്തുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമായും ഇൻസുറിഡ്യൂട്ട് ഉപകരിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പഠനപരിപാടി പ്രാർത്ഥനയുടെയും ആരാധനയുടെയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ നടത്തപ്പെടണമെന്നതാണ് അക്കാദമിക് കൗൺസിലിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

ചൈതന്യത്തിലും ഘടനയിലും ഇൻസുറിഡ്യൂട്ട് പൂർണ്ണ എക്സ്മെന്റുകൾ സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതായിരിക്കും.

റേഡിയേഷൻ ഏതെങ്കിലും ക്ഷേമസാധനങ്ങളുടെ മേന്മ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയല്ല. എന്നാൽ, ഏറ്റവും മെച്ചമായ അവസ്ഥയിൽ സാമാന്യം ദീർഘമായ ഒരു കാലയളവുവരെ അവ കേടാവരാതെ സൂക്ഷിക്കും. റേഡിയേഷൻ ക്ഷേമസാധനങ്ങളുടെ മേന്മ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിനാൽ, അവ-പ്രത്യേകിച്ചും പഴങ്ങളും മത്സ്യവും-ഏറ്റവും പതുക്കെയുള്ള അവസ്ഥയിൽത്തന്നെ റേഡിയേഷൻ വിധേയമാക്കണം. അതുകൊണ്ടു റേഡിയേഷൻ സജ്ജീകരണങ്ങൾ വാഹനങ്ങളിൽ ഇണക്കി വിളവെടുപ്പു കാലങ്ങളിൽ പഴത്തോട്ടങ്ങളിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ, മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന കപ്പലുകളിലും ഈ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. റേഡിയേഷൻമൂലം ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ രണ്ടാഴ്ചക്കാലം മുതൽ ഒരു വർഷംവരെ കേടുകൂടാതെയിരിക്കുമെന്നു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വ്യാപാരവികസനം

മാംസം, മത്സ്യം, ജലാംശം നീക്കിയ സസ്യങ്ങൾ, പലതരം പഴങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വ്യാപാരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ റേഡിയേഷൻ സഹായിക്കുമെന്നു അമേരിക്കൻ വാണിജ്യവകുപ്പ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പറയുന്നു. റേഡിയേഷൻകൊണ്ടു രുചിയും വരാത്തവയാണ് ഈ സാധനങ്ങളെല്ലാം. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ 28 തരം ക്ഷേമസാധനങ്ങളെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തിയതിൽ, 17 എണ്ണം നല്ല സാധ്യതകളുള്ളവയായി കാണപ്പെട്ടു.

ഒരു ഉല്പന്നം നിയമാനുസരണം വില്പനയാരംഭിക്കും മുമ്പു അതു സുരക്ഷിതമാണെന്നു തെളിയിക്കണമെന്നു അമേരിക്കൻ ക്ഷേമ-ഔഷധഭരണസ്ഥാപനം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ സ്ഥാപനം, റേഡിയേഷൻ വിധേയമാക്കപ്പെട്ട ഉല്പന്നങ്ങളായ പന്നിമാംസം, ഉരുളക്കിഴങ്ങ്, ഗോതമ്പ്, ഗോതമ്പുല്പന്നങ്ങൾ എന്നിവ മനുഷ്യനു സുരക്ഷിതമായി ക്ഷേമസാധനമാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. റേഡിയേഷൻ വിധേയമാക്കപ്പെട്ട കോഴിമാംസം, ഉല്പന്നങ്ങളായ പന്നിത്തുട, പന്നിമാംസം, പലതരം സുഖദ്രോളനങ്ങൾ എന്നിവയും അംഗീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷകൾ 1966-ൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

1967-ലേയ്ക്കും 1968-ലേയ്ക്കുമുള്ള അപേക്ഷകളിൽ ഞെണ്ണ, കൊഞ്ചു, പരവമത്സ്യം, മാട്ടിറച്ചി, മുന്തിരിപ്പഴം, ആപ്രിക്കോട്ട്, പീച്ചിപ്പഴം തുടങ്ങിയവ റേഡിയേഷൻ വിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ളവയും ഉൾപ്പെടുന്നു.

ലോകത്തിലെ വിശ്വകന്ന ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമസാധനം നൽകുന്നതിലും പെരുങ്കിടാണിരിക്കുന്ന ജനതയുടെ ഭാവിആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിലും, റേഡിയേഷൻ വഴി ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ കേടാവരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം വമ്പിച്ച സാധ്യതകളുള്ളതാണ്. ക്ഷേമസാധനങ്ങളെല്ലാം ഗതാഗത-വിതരണ സൗകര്യങ്ങൾ കുറവുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും ഈ സമ്പ്രദായം അത്യധികം പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും.

അണുശക്തിയുടെ സമാധാനപരമായ ഉപയോഗങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് 1955-ൽ നടന്ന ഒന്നാം സാർവ്വദേശീയ സമ്മേളനത്തിൽ ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ അണുറേഡിയേഷൻ വിധേയമാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ശാസ്ത്രീയ പ്രബന്ധങ്ങൾ അമേരിക്കൻ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു മുതൽ, ഇക്കാര്യത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വ്യക്തികൾക്കും തൽസംബന്ധമായ പുതിയ സാങ്കേതിക വിവരങ്ങൾ അമേരിക്കൻ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സകേളുടെ ലോക കൗൺസിൽ

കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയിൽ രണ്ടാം ഉപാധ്യക്ഷൻ:

നിയമന പശ്ചാത്തലം

എം. കെ.

സകേളുടെ അഖിലലോകകൗൺസിലിന്റെ കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയുടെ രണ്ടാമത്തെ ഉപാധ്യക്ഷനായി ഒരാളെ നിയമിക്കുന്നതിന് കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ് തീരുമാനിച്ചത് ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യമാവിർവ്വേച്ചിയിരിക്കുന്നു.

യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ പ്രസിഡൻറിയൻ സഭാ നേതാവായ ഡോ. യുജീൻ കാഴ്സൺ ബ്ലേക്കിനെ കൗൺസിലിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി കേന്ദ്രസമിതി രഹസ്യസമ്മേളനത്തിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അമേരിക്കയിലെല്ലാ തരംസഭയുടെ അധ്യക്ഷനായ ഡോ. ഫ്ലോറാൻസ് ഓർക്കോപ്റ്റോ കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നുതന്നെ വിടുതൽ ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഒരു ലോകസംഘടനയായ കൗൺസിലിന്റെ തലപ്പത്തിലുള്ള രണ്ടു പ്രമുഖ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഒരേരാജ്യക്കാരായ രണ്ടുവ്യക്തികൾക്കെടുക്കുകയെന്ന അനാശാസ്യവും അസാധാരണവുമായ സ്ഥിതി, ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ബോധ്യം മുൻനിറുത്തിയാണ് ഡോ. ഫ്ലോറാൻസ് ഇപ്രകാരം നിർദ്ദേശിച്ചത്.

ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്യുന്നതിൽ ഡോ. ഫ്ലോറാൻസ് പ്രദർശിപ്പിച്ച ആർജ്ജവ ബോധത്തെയും ഹൃദയ പരമാർത്ഥതയെയും അഭിനന്ദിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അദ്ദേഹത്തിൽ പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയർമാൻസ്ഥാനത്തു തുടരാൻ അദ്ദേഹത്തോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രമേയം അംഗീകരിക്കുകയാണ് കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചെയ്തത്.

ഇപ്പോൾ സംജാതമായിരിക്കുന്ന പുതിയ പരിതസ്ഥിതിയിൽ, നാലാമത് അസ്സംബ്ളി ചേരുന്നതുവരെ രണ്ടാം ഉപാധ്യക്ഷനായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലേക്ക് വടക്കേ അമേരിക്കക്കാരനല്ലാത്ത ഒരാളുടെ പേര് നിർദ്ദേശിക്കണമെന്ന് കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയുടെ രഹസ്യയോഗം ഒരു മെമ്പറുടെ എതിർപ്പോടെ, നോമിനേഷൻസ് കമ്മിറ്റിയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. കൗൺസിലിന്റെ ഭരണഘടനയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള വകുപ്പുകളനുസരിച്ചതെന്നയാണിത്. കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയുടെ ചെയർമാൻ സ്ഥാനത്തേക്കും ഉപാധ്യക്ഷന്റെ യൊ ഉപാധ്യക്ഷന്മാരുടെയൊ സ്ഥാനത്തേക്കും കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി നിയോഗിക്കുന്ന നോമിനേഷൻസ് കമ്മിറ്റി നാമനിർദ്ദേശം സമർപ്പിക്കുമെന്നാണ് പ്രസക്തവകുപ്പിൽ പറയുന്നത്.

കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി മേല്പറഞ്ഞ തീരുമാനം ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് ബാംഗ്ലൂർ യുണൈറ്റഡ് തിയോളജിക്കൽ കോളജ് പ്രിൻസിപ്പലായ റവ. ടി. റസ്സൽ ചൗൻ (48) രണ്ടാമത്തെ ഉപാധ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയുടെ ഒന്നാമത്തെ ഉപാധ്യക്ഷൻ ഡോ. ഏണസ്റ്റ് എ. പെയിൻ (ലണ്ടൻ) ആണ്. ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിലെയും അയർലണ്ടിലെയും ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് യൂണിയന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായാണ് അദ്ദേഹം.

സകേളുടെ അഖിലലോകകൗൺസിലിന്റെ കേന്ദ്രസമിതിയുടെ പരമ്പരാഗതങ്ങളുടെ സ്റ്റാഫ്-ഗോൾഡായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

റവ. ഫിലിപ്പ് പോട്ടർ

വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് കാരനായ റവ. ഫിലിപ്പ് പോട്ടർ (44) വേൾഡ് മിഷൻ-ഇവാൻജലിസം വിഭാഗത്തിന്റെ ഡയറക്ടറായിരിക്കും. അദ്ദേഹം 1967 ജനുവരി 1-ാം തീയതി ചാർജെടുക്കുന്നതാണ്.

1960 മുതൽ റവ. പോട്ടർ മെന്റഡിസ്റ്റ് മിഷനറി സൊസൈറ്റി (ലണ്ടൻ) യുടെ ഫീൽഡ് സെക്രട്ടറിയായും പശ്ചിമാഫ്രിക്ക, വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ചുമതല അദ്ദേഹത്തിനായിരുന്നു. മദ്രാസ് ബിഷപ്പുസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി ഡയറക്ടർ സ്ഥാനം രാജിവച്ച ലസ്കിന്യൂ ബിഗിൻ ബിഷപ്പിനു പകരമാണ് റവ. പോട്ടർ നിയമിതനായിരിക്കുന്നത്. ഇടക്കാലത്തു ആ സ്ഥാനം വഹിച്ചുപോരുന്നത് യുണൈറ്റഡ് ചർച്ച് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ് (ന്യൂയോർക്ക്) സഭാംഗമായ റവ. റോബിൻസ് സ്ട്രോണ്ടു ആണ്. ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ റവ. പോട്ടർ അസ്സോഷ്യേറ്റഡ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായിരിക്കും.

വൈറലി ബൊറോവോയ്

സകേളുടെ അഖിലലോകകൗൺസിലിന്റെ ആസ്ഥാനത്തു (ജനീവ) റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രതിനിധിയായിരിക്കുന്ന ആർച്ച് പ്രീസ്റ്റ് വൈറലി ബൊറോവോയ് (50) ഫെയ്ത് ആൻഡ് ഓർഡർ സംബന്ധിച്ച സെക്രട്ടറിയറിയറിന്റെ അസ്സോഷ്യേറ്റഡ് ഡയറക്ടറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥാനം പുതുതായി സൃഷ്ടിച്ചതാണ്. കൗൺസിൽസ്റ്റാഫിലെ ആദ്യത്തെ റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗം ബൊറോവോയ് ആണ്. ഏതാനും മാസത്തിനകം അദ്ദേഹം ചാർജെടുക്കുന്നതാണ്.

ഡോ. വിഷർ

സിസ്റ്റീമോംഡ് സഭയിലെ ഒരു വൈദികനായ ഡോ. ലൂക്കസ് വിഷർ ഫെയ്ത് ആൻഡ് ഓർഡർ സംബന്ധിച്ച സെക്രട്ടറിയറിയറിന്റെ ഡയറക്ടറായി നിയമിക്കുന്നതിന് കമ്മിറ്റി ഇതേ സമയം അനുമതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഡയറക്ടറായിരിക്കുന്ന റവ. പാട്രിക് റോഡ്ഗീൻ (സ്കോട്ലൻഡിലെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭാംഗം) എഡിൻബറോയിലെ സെൻറ് മേരീസ് കത്തീഡ്രലിന്റെ വൈസ് പ്രൊവോസ്റ്റ് കാനനം ആയി ജോലി സ്വീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രാജിവെച്ച ഒഴിവിലാണ് ഡോ. വിഷർ നിയമിതനായത്. ഡോ. വിഷർ വത്തിക്കാൻ സിനഡിൽ കൗൺസിലിന്റെ നിരീക്ഷകാംഗമായിരുന്നു. 1961 മുതൽ അദ്ദേഹം സെക്രട്ടറിയറിയറിന്റെ റിസർച്ച് സെക്രട്ടറിയായാണ്.

ഫിലിപ്പ് ജോൺസൺ

ഡോ. ഫിലിപ്പ് എ. ജോൺസൺ (51) കൗൺസിലിന്റെ ന്യൂയോർക്ക് ഓഫീസിൽ അസ്സോഷ്യേറ്റഡ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് സെക്രട്ടറിയായിരിക്കും. നാഷണൽ ലൂതറൻ കൗൺസിലിന്റെ (ന്യൂയോർക്ക്) പബ്ളിക് റിലേഷൻസ് വിഭാഗത്തിന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് സെക്രട്ടറിയായാണ് അദ്ദേഹം.

ജോൺ ഹോൾട്ട്

ഇൻറർചർച്ച് എയ്ഡ്-റഫ്യൂജി-വേൾഡ് സർവീസ് വിഭാഗത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടറായി ഒരു അന്തർനിയായ ഡോ. ജോൺ ഹോൾട്ട് (56) നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യുണൈറ്റഡ് ചർച്ച് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ് (അമേരിക്ക) സഭാംഗമാണദ്ദേഹം. 1948 മുതൽ യു. എസ്. സ്പോർട്സ് ഓഫീസിലെ ഫോറിൻ സർവീസ് ഓഫീസറായിരുന്നു.

ചർച്ചവീക്ഷി

കൊണ്ടുള്ള കർപന

നോമ്പാചരണത്തിൽ ലാഘവം വരുത്തിക്കൊണ്ടു സുന്നഹ ഓസ്യ തീരുമാനപ്രകാരം കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പനയാണു ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്.

വലിയനോമ്പ് ഇക്കൊല്ലം ഫെബ്രുവരിമാസം 21-ാം തീയതി ആണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. നോമ്പാചരണം ആത്മാഭിവൃദ്ധിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ. മോശയും, ഏലിയായും, നമ്മുടെ കർത്താവു തന്നെയും നോമ്പുനോറ്റതിൽനിന്നു നോമ്പിന്റെ ആവശ്യകതയും പ്രാധാന്യവും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ആത്മികമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെങ്കിൽ ജഡാഭിലാഷങ്ങളെ സംയമനം ചെയ്യണം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല, ആ സംയമനം വഴി സംഭവിക്കപ്പെടുന്ന ശക്തിയെ സ്നേഹാധിഷ്ഠിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യണം. അതാണ് നോമ്പുകൊണ്ടു സാധിക്കേണ്ടത്. സ്നേഹം കൂടാതെ ഒരുവൻ നോമ്പു നോൽക്കുന്നെങ്കിൽ അവന്റെ പറ്റത്തറിയാതെ പ്രയോജനമില്ലെന്നു പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം ഏറ്റുപറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം അതാണ്.

എന്നാൽ നോമ്പാചരണം സംബന്ധിച്ചു നിലവിലുള്ള നടപടിക്രമത്തിൽ കുറെ ലാഘവം വരുത്തണമെന്ന് ഒരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ജീവിതരീതിയിൽ ചില സ്ഥിതികൾ അനുയോജ്യമായി മാറ്റങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, നോമ്പാചരണത്തിലും തദനുസരണമായി മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ സഭയിൽ അടുത്ത കാലത്തു ആവിർഭവിച്ച ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ, നോമ്പാചരണ

ത്തിൽ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ വരാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തു. ഈ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമായി വരികയാൽ നമ്മുടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി ആലോചിച്ചതിൽ, ആഭിമുഖ്യം മുതൽ നമ്മുടെ സഭയിൽ ആചരിച്ചുവരുന്ന നോമ്പുകളുടെ എണ്ണമോ, ഓരോ നോമ്പിന്റെയും ദിവസങ്ങളുടെ സംഖ്യയോ കുറവുചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും, മൂന്നുനോമ്പും, കഷ്ടാനവേ ആഴ്ചയിലെ നോമ്പും, ആണ്ടടക്കം ബുധൻ, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിലെ നോമ്പും പൂർവകാലം മുതൽ ആചരിച്ചുവരുന്ന പ്രകാരംതന്നെ മേലിലും ആചരിക്കണമെന്നും, എന്നാൽ നോമ്പുകാലങ്ങളിൽ വിലക്കുപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളിൽ, പാലും, പാലിൽനിന്നുള്ളവയോ, അവ ചേർന്നതോ ആയ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളും, മൽസ്യവും മേലിൽ ശുദ്ധീകാരനോമ്പിലും, പതിനഞ്ചുനോമ്പിലും, ഇരുപത്തഞ്ചുനോമ്പിലും, നാല്പതുനോമ്പിലും, ബുധനും വെള്ളിയും ഒഴിച്ചുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണെന്നും, നോമ്പിൽ വിവാഹം നടത്താൻ പാടില്ലെന്നും, വൈവാഹികബന്ധത്തിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ച വിവരം നാം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

വാൽസല്യമക്കളെ, നോമ്പാചരണത്തിൽ ഈ ലാഘവം വരുത്തിയിരിക്കുന്നതുമൂലം, നോമ്പിന്റെ പ്രാധാന്യം ആരം വിസ്മരിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, നോമ്പാചരിക്കാൻ കൂടുതൽ ശക്തമായ പ്രേരണ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുകയും നിങ്ങളേവരും ദൈവാശ്രയത്തോടും നല്ല നിഷ്ഠയോടും കൂടി എല്ലാ നോമ്പുകളും ആചരിക്കണമെന്നു നാം ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സാധി അദ്ദേഹം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷമായി അദ്ദേഹം ലോൺ വ്യവസ്ഥയിൽ എ. ഐ. ഡി. സംഘടനയുടെ ന്യൂഡൽഹി ആഫീസിലാണു പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നതു്. ലോകമെങ്ങുമുള്ള അഭയാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നേരിടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് ഈ പുതിയ നിയമനം.

ജോസഫ് വെബർ

ഒരു അമേരിക്കൻ മെത്തഡിസ്റ്റർ വേദശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഡോ. ജോസഫ് സി. വെബർ (36) കൗൺസിലിന്റെ വക ഏക്യുമെനിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടറായിരിക്കും. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഹൈയോയിലെ മെത്തഡിസ്റ്റർ തിയോളജിക്കൽ സ്കൂളിൽ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ അസോഷ്യേറ്റു പ്രഫസ്സറാണ്.

നാലാമതു് അസംബ്ളി

സഭകളുടെ അഖിലലോക കൗൺസിലിന്റെ നാലാമതു് അസ്സംബ്ളി (പൊതുസമ്മേളനം) 1968-ൽ സ്വീഡനിലെ ഉപ്സാലയിൽ ചേരുന്നതിനാണു് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഒന്നാമതു് അസംബ്ളി ആംസ്റ്റർഡാമിലും (1948) രണ്ടാമത്തേതു് ഇവാൻസ്റ്റാണിലും മൂന്നാമത്തേതു് ന്യൂഡൽഹിയിലും (1961) ആണു് സമ്മേളിച്ചതു്.

ഒരു പുതിയ ജീവിതരീതി, എന്നതായിരിക്കും അസ്സംബ്ളിയുടെ പ്രധാന ചർച്ചാവിഷയങ്ങളിലൊരണ്ണു്. സാമാർത്ഥിക വീക്ഷണവും സാക്ഷ്യവും സേവനവും സമകാലീന ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചുള്ള റിഷ്ട്രീകൃഷ്ടമായ ഒരു ക്രിസ്തീയ ജീവിതരീതി എങ്ങനെയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് സമ്മേളനം പരിചിന്തനം നടത്തും. സമ്മേളനം പരിഗണിക്കുന്ന മറ്റു് അഞ്ചുവിഷയങ്ങൾ

- താഴെ പറയുന്നവയാണ്.
- 1. സങ്കോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ സഭയുടെ ഐക്യം.
- 2. സഭയുടെ ഭൗത്യം.
- 3. സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിൽ സഭകളുടെ പങ്ക്.
- 4. അന്താരാഷ്ട്രബന്ധങ്ങളിൽ സഭയുടെ പങ്ക്.
- 5. ഒരു മതേതരയുഗത്തിൽ ദൈവാരാധന.

അംഗസഭകളിൽനിന്നുള്ള ഡലിഗേറ്റുകൾ 800 പേരായിരിക്കണമെന്നും കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റി നിർദ്ദേശിച്ചു. നിരീക്ഷകരുടേ സ്മാരകംഗങ്ങളും ഉപദേശ്ഠാക്കളുമുൾപ്പെടെ 1300 പേരായിരിക്കും ഉപ്സാല സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുക.

ബജറ്റു്

കൗൺസിലിന്റെ 1966-ലെ പ്രവർത്തനത്തിനു് മൊത്തം 9,90,000 ഡോളർവരുന്ന പൊതുബജറ്റു് കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചു. 30,000 ഡോളർ കമ്മി വരുമെന്നാണു് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്.

പൊതുബജറ്റിന്റെ തുക അംഗസഭകളുടെ സംഭാവനയാണു്. എന്നാൽ, കൗൺസിലിന്റെ ചില ഡിവിഷനുകളുടെയും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെയും ബജറ്റുകയാകട്ടെ പ്രത്യേകമായി ശേഖരിക്കുകയാണു്. ഉദാഹരണത്തിനു്, ഇൻറർചർച്ച് എയ്ഡ്-റഷ്യ ജി-വേൾഡ് സർവീസ് വിഭാഗത്തിനു് വേണ്ടി 14,88,700 ഡോളറിന്റെബജറ്റും വേൾഡ് മിഷൻ-ഇവാൻജലിസം വിഭാഗത്തിനു വേണ്ടി 2,30,000 ഡോളറിന്റെ ബജറ്റും കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റി യോഗം അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

ഉപ്സാലയിൽ ചേരുന്ന നാലാമതു് സമ്മേളനത്തിനു് 3,25,000 ഡോളർ ചെലവാക്കാൻ കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റി അനുമതി നൽകി.

ചന്ദ്രപര്യവേഷണത്തിന് ദേശവർഷ പരിപാടി

ചന്ദ്രനിൽ അമേരിക്ക ആദ്യമായി മനുഷ്യനെ ഇറക്കിയ ശേഷം ചന്ദ്രഗ്രഹപര്യവേഷണത്തിന് ഒരു ദേശവൽസര പരിപാടി സ്വീകരിക്കണമെന്നു പ്രമുഖ അമേരിക്കൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഒരു സംഘം ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

1969-നശേഷം ആണ്ടിൽ രണ്ടുതവണ ചന്ദ്രനിലേയ്ക്കു മനുഷ്യനെ അയയ്ക്കണമെന്നും ഇതു് ഒരു ദശകക്കാലത്തേയ്ക്കു തുടരണമെന്നുമാണ് ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്. 1975-നശേഷം ചന്ദ്രനിലേയ്ക്കു പോകുന്ന ബഹിരാകാശചാരികളും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും രണ്ടുമാസംവരെ അവിടെ താമസിക്കേണ്ടതാണ്. ഇറങ്ങുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നു 10 മൈൽ (16 കിലോമീറ്റർ) ദൂരംവരെ പോകാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വാഹനത്തിലും പിന്നീടു് 500 മൈൽ (800 കിലോമീറ്റർ) ദൂരംവരെ പോകാൻ കഴിയുന്ന വലിയൊരു വാഹനത്തിലും അവർ സഞ്ചരിച്ചു ചന്ദ്രഗ്രഹപര്യവേഷണം നടത്തും.

ചന്ദ്രഗ്രഹപര്യവേഷണവും ശാസ്ത്രവും സംബന്ധിച്ചു് 1965-ലെ വേനൽക്കാലത്തു ദേശീയ വ്യോമയാനസൂന്യാകാശ ഭരണസ്ഥാപന(നാസാ) ത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന ഒരു കോൺഫറൻസ് വേളയിൽ, രാഷ്ട്രത്തിലെ പ്രമുഖ ചന്ദ്രശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ചേർന്നു തയ്യാറാക്കിയ 421 പേജുള്ള ഒരു പാനറിപ്പോർട്ടിലാണ് ഈ ശുപാർശകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഈ റിപ്പോർട്ടു ബുധനാഴ്ച പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

സൂന്യാകാശയുഗത്തിൽ

1969-ൽ ചന്ദ്രനിൽ മനുഷ്യനെ ഇറക്കുന്നതോടുകൂടി അമേരിക്കയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സൂന്യാകാശ പരിപാടി അവസാനിക്കും. ഈ പരിപാടിയനുസരിച്ചു്, ഒരു അപ്പോളോ സൂന്യാകാശവാഹനത്തിൽ മൂന്നു ബഹിരാകാശചാരികൾ ചന്ദ്രനിലേയ്ക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നതാണ്. 75 ലക്ഷം റാത്തൽ തൂങ്ങൽശക്തിയുള്ള ഒരു സാറ്റൈറ്റ് റോക്കറ്റു് ഈ വാഹനത്തെ ചന്ദ്രനിലേയ്ക്കു വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകും.

തങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പരിപാടി അപ്പോളോ പദ്ധതിയുടെ യുക്തിയുക്തമായ ഒരു തുടർച്ചയാണെന്നും, ഈ ദൗത്യത്തിനുവേണ്ടി, നാസാ,യ്ക്കു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കഴിവുകളും യന്ത്രോപകരണങ്ങളും അതു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

സൂന്യാകാശയുഗത്തിന്റെ ഉപഫലങ്ങളെന്ന നിലയിൽ ശതക്കണക്കിനു പുതിയ ഉല്പന്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

പുകവലിക്കുന്നതിനുള്ള പൈപ്പുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ അന്നെ ഏറ്റവുമധികം പുരോഗതിയുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് അമേരിക്കയിലാണ്. സൂന്യാകാശപര്യവേഷണത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യക്ഷഫലമാണ് ഈ പൈപ്പു് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന സാധനമെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമത്രേ.

ചുട്ടും മറ്റും ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ ഏറ്റവുമധികം കഴിവുള്ള 'പൈറോലിറ്റിക് ഗ്രാഫൈറ്റ്', എന്ന പദാർത്ഥംകൊണ്ടാണ് ഈ പുതിയതരം പൈപ്പു് നിർമ്മിക്കുന്നതു്. ഏകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പു തോമസ് ആൽവാ എഡിസൺ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ് ഈ പദാർത്ഥം.

പുകവലിക്കാനുള്ള ഈ പൈപ്പിന്റെ നിർമ്മാണം വളരെ നിസ്സാരമായ ഒരു നേട്ടമാണെന്നു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ, അമേരിക്കയിൽ ലഭ്യമായ താഴെപ്പറയുന്ന പുതിയ ഉല്പന്നങ്ങൾ, ഈ വർഷത്തെ സൂന്യാകാശയുഗത്തിലെ ഏറ്റവും വിജയപ്രദമായ വർഷമാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ടു്.

ചായങ്ങൾ

കാലാവസ്ഥാദോഷങ്ങളെ ചെറുത്തുനിൽക്കുന്നതും അലിയുകയോ വെയിൽമൂലം മങ്ങുകയോ ചെയ്യാത്തതുമായ ഒരു ആൽക്കലി സിലിക്കേറ്റ് പെയിൻറു്.

മിസ്സിലുകളുടെ ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ച ഭാരം കുറഞ്ഞ പ്ലാസ്റ്റിക്സ്, ഇതുകൊണ്ടു റെയിൽവേ ടാങ്കു

കാറുകൾ ഇപ്പോൾ നിർമ്മിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കു് ഉരുക്കുകൊണ്ടുള്ള റെയിൽവേ ടാങ്കുകാറുകളുടെ പകുതി ഭാരമേയുള്ളു.

വൈദ്യുതി ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ജമിനി പേടകത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് ആദ്യമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഇന്ധനത്തറ (ഫ്യൂവൽസെൽ). ഇതു ഹൈഡ്രജനെയും ഓക്സിജനെയും വിദ്യുച്ഛക്തിയും വെള്ളവുമായി മാറ്റുന്നു.

പുതിയ ലോഹങ്ങൾ-പ്രത്യേകിച്ചും ടൈറ്റേനിയം കൂട്ടലോഹങ്ങൾ. എണ്ണശുദ്ധീകരണശാലകളിലെ യന്ത്രങ്ങളിലുള്ള സാധാരണ ഉരുക്കു വാൽവുകൾ രാസപ്രതികരണം മൂലം ദ്രവിച്ചുപോകുന്നതാണ്. ഉരുക്കിനു പകരമായി ഈ പുതിയ ലോഹങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നു.

പ്രതിരോധാവശ്യങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷഫലങ്ങളത്രേ മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വളരെയധികം സാധനങ്ങൾ. ആധുനിക ജറു് വീമാനങ്ങളും പല ഭൗഷധങ്ങളും അതിനു് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

ഫോർഡ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ 30-ാം വാർഷികം കൊണ്ടാടി

ലോകമൊട്ടുക്കു് മനുഷ്യസന്മേഹപരമായ കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഏകദേശം 260 കോടി ഡോളർ (1240 കോടി രൂപ) സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ള ഫോർഡ് ഫൗണ്ടേഷൻ, ജനുവരിമാസത്തിൽ 30-ാം വാർഷികം ആർഭാടരഹിതമായി ആഘോഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രമുഖ അമേരിക്കൻ വ്യവസായികളായ പരേതനായ ഹെൻറി ഫോർഡും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ എഡ്വേർഡും ചേർന്നു് രൂപവൽക്കരിച്ചതാണ് ലാഭേച്ഛയില്ലാത്ത ഈ സ്വകാര്യ ജനോപകാര ഫൗണ്ടേഷൻ. അതിനു ഫോർഡ് മോട്ടോർ കമ്പനിയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള വൈവിധ്യമേറിയ ഒട്ടുവളരെ പദ്ധതികൾക്കു് പ്രാഥമികമായി സാങ്കേതിക സഹായവും സാമ്പത്തിക ഗ്രാൻറുകളും നൽകി, മനുഷ്യക്ഷേമം പുരോഗമിപ്പിക്കുക, യാണു ഫൗണ്ടേഷന്റെ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യം. ദീർഘകാലവികസനത്തിനുള്ള അമൂല്യസാധ്യതകളുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തികവും ഭൗതികവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ സാഹചര്യങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതോ ആയ ഉദ്യമങ്ങൾക്കു് അതു പിന്തുണ നൽകുന്നു.

സുസ്ഥാപിതവും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അനേകം വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ശാസ്ത്രീയഗവേഷണ സംഘടനകൾക്കും സാംസ്കാരികപദ്ധതികൾക്കും മറ്റും ഫൗണ്ടേഷൻ ധനസഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കാർഷികാർത്ഥശാസ്ത്രത്തിലും, വാർത്താവിനിമയത്തിലും വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

ഇന്നേവരെ, അമേരിക്കയിലെ 50 സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഇന്ത്യയുൾപ്പെടെ 75 രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള ഏകദേശം 5,300 സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് ഫൗണ്ടേഷൻ ഗ്രാൻറുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടു്.

ഇന്ത്യയിൽ ഫോർഡ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ സാങ്കേതിക സഹായപരിപാടി 1951-ൽ ആരംഭിച്ചു. അതിനു ശേഷം വ്യത്യസ്ത സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു ഗ്രാൻറായി ഉദ്ദേശം 10 കോടി ഡോളർ (48 കോടി രൂപ) അതു നൽകി.

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു വർഷങ്ങളായി ജില്ലാ കടംകൃഷി പരിപാടിവഴി-പാക്കേജ് പരിപാടി എന്ന പേരിലാണ്

(continued from page 11)

'beat' groups were witheringly dismissed as undignified gimmicks. They might attract for a very short time, but, in the end, they did more harm than good to the image of the Church. There was, it seems, little that was good to be said even about the Joystings.

The heaviest fire was, however, reserved for the Prayer Book and the clergy. Almost without exception, even the regular churchgoers found the Prayer Book a stumbling-block, and certainly no aid to worship. While there seemed to be some set purpose and pattern in the Eucharist, which moved towards a climax, Mattins and Evensong wandered aimlessly about between hymnsinging, psalm-singing, prayers and Bible-reading, with no particular end in view; and what the youngsters felt should be the climax of the service, the sermon; usually turned out to be bathos.

What made matters much worse was that this spiritual meandering was done in a morass of incomprehensibility which was increased by its being presented in an inaudible gabble of words. In a nutshell, the language of the Prayer Book and the Bible was completely meaningless for the generation of today. Tudor prose, they agreed, was fine-sounding and had "a ponderous and pompous dignity," but had no meaning for young people nurtured on twentieth century English. They just could not understand what it was all about, and, as a number of writers justly said, "The Church has a modern translation of the Bible which it made a great fuss about; why doesn't the Church use it?" Prayer Book revision and reform came very high indeed on the list of urgent priorities.

From what I could make out we clergy were, for the most part; nice enough chaps, but awful bores.

We talked, in our sermons, in a language that was not understood about subjects which might seem important to us but which were presented in such a way that no one had any interest in them. Some clergy, it seems, invite questions and discussion on the sermon; either in the church hall or in the vicarage, after the service; and this was eagerly welcomed and regarded as a most valuable contribution to a greater understanding between parson and people.

Most clergy, it was felt, lived in a world of their own, and were quite out of touch with the day-to-day problems of ordinary folk. We were not people to whom the man-in-the-street could turn for advice or help, because the man-in-the-street did not feel that we could understand or appreciate his difficulties. We were still living in the Middle Ages, and some of us even dressed as though we did.

But let us make no mistake—we are expected to be a bit "square." "With-it" vicars and "ton-up" curates were condemned in no uncertain terms, and several scathing references were made to the blessing of motor-bicycles. It was universally agreed that anything in the nature of a gimmick had no place in the Church, because it strove merely for effect and had its basis in insincerity—which, to the teenager, is the greatest of all the sins. All that is required of us is that we should be approachable and understanding human beings who have the courage of their convictions.

It was encouraging to find that, apart from a very occasional "atheist," few of the writers had any fault to find with the teachings of the Church, but only with the way in which they were presented; but such encouragement as one felt was considerably tempered by the appalling ignorance about what the Church believed and what it stood for. To most young people the Church is nothing more than a very inefficient organisation for moral uplift. That we clergy are against sin seems to be fairly widely understood, but that we stand for certain beliefs is very far from clear. The only people who seemed to have heard of the Creed were the "atheists."

The essay-writers were unanimous in their demand for one more reform if the Church is to survive—it must achieve unity. Because these young people do not understand and are not interested in doctrinal differences, they find the multiplicity of denominations bewildering and unnecessary. To them it all sounds like disagreements for disagreement's sake. They have neither knowledge nor the inclination to sort out for themselves what is right and what is wrong; and, until the various Churches do this and then speak with one firm, clear voice, the younger generation is not inclined to listen to our discordant utterances.

Genuine Concern

This, I feel, is a very fair resume of the five weeks of essay-reading. What perhaps impressed me most of all was the sincerity with which they were written, and the genuine concern that a large number of these young people had for the future of the Church as a whole and for their own denomination in particular. Generally speaking the Roman Catholic Church came through fairly well, and the Free Churches were not far behind. It was the poor old Church of England that came under the heaviest fire.

—Church Times.

സാധാരണയായി അറിയപ്പെടുന്നത്—ഇന്ത്യയുടെ കാർഷിക വികസനത്തെ ഫൗണ്ടേഷൻ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ആദ്യം: പാക്കേജ് പരിപാടിയാരംഭിച്ചു 7 ജില്ലകളിൽ 1964-65-ലെ വിള, ഈ പരിപാടി ആരംഭിക്കുന്നതിനു മൂന്നു വർഷം മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വിളയെ അപേക്ഷിച്ച് 35 ശതമാനം കൂടുതലായിരുന്നു. പാക്കേജ് പരിപാടിക്കുവേണ്ടി 1.1 കോടി ഡോളർ (5.2 കോടി രൂപ) ഫൗണ്ടേഷൻ ചെലവഴിച്ചു.

ഇന്ത്യയിലെ കുടുംബസൗകര്യ പരിപാടിയെ സഹായിക്കുന്നതിനും ഫൗണ്ടേഷൻ അത്യധികം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 1962-നു ശേഷം ഇതിനായി മൊത്തം 50 ലക്ഷം ഡോളർ (2.4 കോടി രൂപ) ആ സ്ഥാപനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഒരു നഗരാസൂത്രണ സംഘടനയെന്ന നിലയിലും മേഖലാസൂത്രണ സംഘടനയെന്ന നിലയിലും നാലു വർഷം മുമ്പ് പശ്ചിമബംഗാൾ ഗവൺമെന്റ് രൂപവൽക്കരിച്ച കൽക്കട്ടാ മഹാനഗരാസൂത്രണ സംഘടനയ്ക്ക് 1.9 കോടി രൂപ ഫൗണ്ടേഷൻ നൽകുകയുണ്ടായി.

കൽക്കട്ടായെ ,,പ്രത്യേകയുടെ ഒരു നഗരമായി,, രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും പൂർവ്വേന്ത്യയെ (പശ്ചിമബംഗാൾ, ആസ്സാം, ബീഹാർ, ഒറീസ്സ) പരിഷ്കരിക്കുകയുമാണ് ആസൂത്രണസംഘടനയുടെ ലക്ഷ്യമെന്നും, ഫോർഡ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രതിനിധി ഡഗ്ലസ് എൻസ്ഫീച്ചർ പറഞ്ഞു.

ഫൗണ്ടേഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ലോകവ്യാപകമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും പ്രാഥമിക പ്രാധാന്യം കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അമേരിക്കയിലെ ആഭ്യന്തര വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികൾക്കാണ്. ഉദാഹരണമായി, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഏതാനും മേരികൻ സ്വകാര്യ കോളേജുകളും സർവ്വകലാശാലകളും, കൃഷിയുമായ മേഖലാകേന്ദ്രങ്ങളും ദേശീയകേന്ദ്രങ്ങളും ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി കഴിഞ്ഞ വർഷം 100 കോടി ഡോളർ ഫൗണ്ടേഷൻ ചെലവഴിച്ചു.

ചർച്ച വികാരി

The Church Under Fire: to Teenagers it Seems to be Rapidly Dying

W. D. Galsworthy

I have just finished the marking of fifteen hundred GCE "O" level English essays. Of the five subjects which were set and from which choice could be made, between fifty and sixty per cent of the candidates chose "Going to Church."

This, in itself, was remarkable, as the other subjects were neither unattractive nor difficult; and the popularity of "Going to Church" came as something of a surprise not only to myself but to all the other examiners who were marking the same paper, and who found much the same degree of preference for this subject in the scripts allotted to them. Both from the number of candidates who chose this subject and from what they wrote about it, let no one doubt that, although the teenagers of today may be unsympathetic or critical or even hostile towards the Church, they are very much interested in the subject of religion and the part that they believe the Church should play in it.

Hesitant Agnostics

Boys and girls of all shades of thought and opinion wrote on the subject in a most uninhibited manner. Had they known that a parson was going to mark their essays, they might have been tempted to pull their punches; but they did not know, neither did they hesitate to say exactly what they thought. The result was both interesting and valuable. We had devout Roman Catholics, loyal and not so loyal members of the Church of England and the Free Churches, Jews, Mohammedans, Jehovah's Witnesses, and quite a few self-styled "atheists"—I use the inverted commas because, although they began by proclaiming themselves to be "atheists," they turned out to be nothing worse than slightly hesitant agnostics.

Well-Worn Gibes

We had, of course, the usual well-worn cracks at the Church—that it was an unnecessary institution, as one can be a perfectly good Christian without going to church; that many people went to church to establish a status-symbol for themselves, while others went to show off their clothes or to indulge in gossip; and the elderly went for comfort and companionship. There was nothing but contempt for those who go to church for unworthy motives—it would be better for all concerned if they stayed away; and nothing but admiration, even from the "atheists," for the devout and sincere few.

Such criticisms were fairly common, but not in any way important. What was important for those of us who, to a certain extent, have the future of the

Church in our hands was the unanimity of opinion about the future.

All were agreed that the Church of England, as it is today, is rapidly dying; but only a few regarded its eventual disappearance with any enthusiasm. Many thought that its all too obvious decay was rather a pity, as the Church could have a useful contribution to make to the world; but, at the moment, it was serving little, if any, purpose at all, except to keep alive outworn and outdated social and religious customs which had no meaning whatever for the world today. Its language, its outlook, its forms of worship, its buildings, its organisation, its clergy were relics of mediaeval times; and, while all these things were picturesque, like ruined castles, they were of just about as much use. Some thought that reform could still save the Church from complete annihilation if the reform came quickly, as the situation was a desperate one; but the majority were of the opinion that things had gone too far for there to be any hope for the Church at all.

I have no intention of passing judgment on the rightness or wrongness of these opinions. Whether they are right or wrong does not matter. What does matter is that these are the opinions of the young people of today, the young people of our public schools and grammar schools; and, as so many of them pointed out, they are the adult Church of tomorrow.

As they see it, the paramount need of the Church, if it is to survive at all, is to recapture the interest and the support of the younger generation. Congregations, they point out, consist, very largely, of the elderly, many of whom are there from force of habit or as a refuge from their loneliness, and of children, who are there because their parents sent them. Surprisingly enough, this enforced attendance at church of children was generally approved; but any potential value that there might be in it was vitiated by the fact that their parents did not accompany them and also by the fact that, when the children reached the years of discretion and could please themselves, the Church had nothing with which to hold them.

Youth clubs, as a means of holding the younger generation, were dismissed as largely a waste of time. Socially and morally a good youth club could do great deal, but it could not bring back young people permanently into the Church. Such clubs the young people regarded as unsubtle forms of bribery or compulsion, and treated them as such. "Pop" music

(continued on page 11)